

نجات شگفت
انگيز خدا

فهرست

1. مقدمه..... 1
2. کلمه خداوند و راه با خدا..... 2
3. خلقت خدا..... 6
4. کمال صلاح خدا..... 7
5. عدالت مطلق خداوند..... 13
6. محبت خدا عجیب است..... 17
7. عیسی خداوند نجات دهنده ما است..... 19
8. عیسی همه چیز را برای ما انجام داد..... 22
9. سادگی اعتماد به عیسی..... 27
10. پادشاهی و جهنم..... 32
11. قربانی و قانون..... 34
12. پیشگویی ها و شباهت ها..... 38
13. آدم و حوا..... 41
14. قابیل و هابیل..... 42
15. درس گرفتن از جذام..... 43
16. در نظر خدا، انسان ها دو دسته هستند..... 49
17. درک نیازمندی ما..... 52
18. نجات خدا در دسترس همه است..... 55

1. مقدمه

پیام نجات خدا، که همچنین به عنوان انجیل شناخته می شود (که به معنای خبر خوش) که به ما بشارت داده شد در زیر خلاصه ای از آن آورده شده است:

خدا همه چیز را بسیار خوب آفرید، اما مرگ و بیماری و رنج به دلیل گناهان ما رخ داد. گناه (یا تجاوز، یا گناه) به معنای شکست ما در برابر وفاداری که خدا برای آزادی ما قرار داده است، یعنی اینکه ما باید عادل و باشیم و در همه امور و زمانها به درستی عمل کنیم. همه ما گناه کرده ایم و گناه را در ذات خود حمل می کنیم، و اعمال ما نمی توانند به هیچ وجه نجات را به دست آورد یا بتوانیم با اعمالمان خدا را خشنود بکنیم. خدا مقدس است، به این معنی که بی نظیر و کامل و برجسته در هر جنبه از جنبه های طبیعت، شخصیت و اعمال و کلماتش است. حقیقت اساسی خدا محبت کامل است، اما او همچنین به طبیعت عدالت و عادل کاملاً و نمی تواند گناه ما را نادیده بگیرد زیرا عدالت کامل او نیازمند داوری ما به دلیل گناهانمان است.

با توجه به اینکه محبت و رحمت خدا نسبت به ما بسیار بزرگ است، پس خدای فرزند، عیسی مسیح، انسان شد، جایی که از باکره مولود شد، و زندگی ای بدون گناه داشت تا بتواند به جای ما داوری عادلانه انجام دهد.

او نه تنها از رنج جسمی بسیار بیشتری رنج برد، بلکه گناهان ما را بر دوش خود برد و خود را قربانی برای ما قرار داد. عیسی به خاطر گناهان ما مرد، و دفن شد، و سپس پس از سه روز از میان مردگان برخاست. به دلیل اینکه او این کار را برای ما انجام داد، اگر ما گناهانمان را اعتراف کنیم و به سوی او برویم، و به سادگی باور کنیم که او به خاطر گناهان ما مرد و از مرگ برخاست، و اعتماد خود را به نجات محبت او (بدون هیچ گناهی) قرار دهیم، ما برای گناهانمان آمرزیده می شویم. و ما از جهنم عبور می کنیم همچنین زندگی ابدی پر از صلح و خوشی کامل در ملکوت را دریافت می کنیم، آزاد از مرگ، بیماری، رنج، غم، درد و گناه.

این کتابچه بخش کوچکی از این را نشان می دهد که خداوند چقدر پیام نجات خود را به طور گسترده و پیوسته در سراسر کلام خود (کتاب مقدس یا کتاب مقدس) بیان کرده است. برای کمک به توضیح این نکته، این کتابچه حدود 80% کتاب مقدس است. این شامل قطعاتی از 32 کتاب از 39 کتاب عهد عتیق، و از 23 کتاب از 27 کتاب عهد جدید است که دو بخش کتاب مقدس مسیحی هستند. همچنین، هیچ قطعه کتاب مقدس بیش از یک بار گنجانده نشده است.

عهد عتیق همان کتاب مقدس یهودی/عبری (به نام تناخ) است. پیام نجات خدا همیشه یکسان بوده است و عهد جدید تغییری نسبت به عهد عتیق نیست، بلکه نشان دهنده تحقق نجاتی است که خداوند در عهد عتیق وعده داده است.

2. کلمه خداوند و راه با خدا

کتاب مقدس با خادمین زیادی نوشته شده ولی در نهایت از خود خداوند نوشته شده

- تمامی کتب مقدس الهام خداست و برای تعلیم و تأدیب و اصلاح و تربیت در عدالت سودمند است (دوم تیموتاؤس 3: 16)
- او شما را خوار و زبون ساخت و گرسنه گذاشت، و خوراکِ مَنّا را به شما خوراند که نه شما از آن خبر داشتید و نه پدرانتان، تا به شما بیاموزاند که انسان تنها به نان زنده نیست، بلکه به هر کلامی که از دهان خداوند صادر شود انسان زنده می‌شود. (تثنیه 3:8)
- زیرا وحی هیچ گاه به ارادهٔ انسان آورده نشد، بلکه آدمیان تحت نفوذ روح القدس از جانب خدا سخن گفت. (دوم پطرس 1: 21)

قدرت و فهم خدا فراتر از درک ما

- "آه ای خداوند یهوه! تویی که آسمانها وزمین را به نیروی عظیم و بازوی افراشتهٔ خود آفریدی! هیچ چیز برای تو دشوار نیست. (ارمیا 17:32)
- «می‌دانم که به انجام هر چیز توانایی، و هیچ قصد تو را مانع نتوان شد. (ایوب 42: 2)
- شمار ستارگان را تعیین می‌کند، و هر یک از آنها را به نام می‌خواند. بزرگ است خداوند ما و بسیار نیرومند، درک او نامتناهی است. (مزمور 147: 4-5)

خداوند بسیار قوی تر از توانایی حفظ کلام خود در طول قرن هاست. حقیقی است و نیازی به اصلاح ندارد.

- سخنان خداوند خالص است، همچون نقرهٔ تصفیه شده در کورهٔ گلی که هفت بار پاک شده باشد. خداوند، تو ایشان را نگاه خواهی داشت؛ تو ما را از چنین مردمان، جاودانه حفظ خواهی کرد. (مزمور 12: 6-7)
- علف می‌خشکد و گل می‌پژمرد، اما کلام خدای ما تا ابد باقی می‌ماند. (اشعیا 40: 8)
- خداوند، کلام تو جاودانه در آسمانها استوار است. (مزمور 119: 89)
- دیرزمانی است که از شهادت تو دانسته‌ام که آنها را جاودانه بنیان نهاده‌ای. (مزمور 119: 152)

- آسمان وزمین زایل خواهد شد، اما سخنان من هرگز زوال نخواهد پذیرفت. (متی 24: 35)
 - زیرا تولد تازه یافته‌اید، نه از تخم فانی بلکه تخم غیرفانی، یعنی کلام خدا که زنده و باقی است. (اول پطرس 1: 23)
 - اکنون، ای خداوند یهوه، تو خدایی و کلام تو راست است، و تو این نیکویی را به خدمتگزارت وعده داده‌ای. (دوم سموئیل 7: 28)
 - جمله کلام تو راستی است، وهمه قوانین عادلانه‌ات، جاودانه. (مزمور 119: 160)
- قضاوت خدا در مورد آینده ما برای همیشه باقی خواهد ماند و از ما می‌خواهد که راه درست را انتخاب کنیم و با او باشیم.
- همانگونه که برای انسان یک بار مردن و پس از آن داوری مقرر است، (عبرانیان 9: 27)
 - جمله کلام تو راستی است، وهمه قوانین عادلانه‌ات، جاودانه. (مزمور 119: 160)
 - و آموزش تعمیدها، ودستگذاری‌ها، ورستاخیز مردگان ومجازات ابدی را بنیان ننهیم. (عبرانیان 6: 2)
 - نادان است آن که بر خویشتن توکل دارد، اما آن که در طریق حکمت گام بردارد، در امان می‌ماند. (امثال 28: 26)
 - حکیم می‌ترسد واز بدی اجتناب می‌کند، اما نادان، آسوده‌خیال پیش می‌رود! (امثال 14: 16)
 - عاقل، خطر را می‌بیند وپنهان می‌شود، ساده‌لوح پیش می‌رود وتاوانش را می‌دهد! (امثال 22: 3)
 - آن که حکم را نگاه می‌دارد از جان خویش محافظت می‌کند، اما آن که راه خود نمی‌پاید، خواهد مرد. (امثال 19: 16)
 - آن که تأدیب را ترک گوید، جان خویش را حقیر می‌شمارد، اما آن که پذیرای توبیخ باشد، فهم را به دست می‌آورد. (امثال 15: 32)
 - انسان را چه سود که تمامی دنیا را ببرد اما جان خود را ببازد؟ (مرقس 8: 36)
- خداوند مسلط است، پس او قادر است به ما اعلام کند که راه درست نجات چیست.»
- خداوند هرآنچه را که بخواهد، به انجام می‌رساند، در آسمان وبر زمین، در دریاها وهمه ژرفناها! (مزمور 135: 6)

- در بیرون رفتن از حضور پادشاه شتاب مکن. در برابر امرِ ناخوشایند مقاومت منما، زیرا پادشاه هر چه بخواهد انجام می‌دهد. سخن پادشاه مافوقِ همه است، پس کیست که به او بگوید: «چه می‌کنی؟» (جامعه 8: 3-4)
- خداوند لشکرها چنین قسم خورده است: «به‌یقین آنچه قصد کرده‌ام واقع خواهد شد، و آنچه تدبیر نموده‌ام عملی خواهد گردید: آشور را در سرزمین خود در هم خواهیم کوفت، و او را بر کوه‌هایم لگدمال خواهیم کرد. یوغ او از ایشان رخت بر خواهد بست، و بار او از دوششان برداشته خواهد شد.» این است تدبیری که برای تمامی جهان اندیشیده شده است، و این است دستی که بر تمامی قومها دراز شده است. زیرا خداوند لشکرها تدبیر کرده است، پس کیست که آن را باطل سازد؟ دست اوست که دراز شده است، پس کیست که آن را برگرداند؟ (اشعیا 14: 24-27)
- ساکنان زمین جملگی هیچ شمرده می‌شوند، و او بر طبق اراده‌ی خویش عمل می‌کند، در میان لشکر آسمان و ساکنان زمین. کسی را یارای آن نیست که دست او را بازدارد، یا او را بگوید: «چه کرده‌ای؟» (دانیال 4: 35)

خدا ما را دوست دارد، اما اگر ایمانمان در مسیر اشتباه قرار دهیم، «صداقت» یا «ایمان» ما را نمی‌پذیرد.

- چراکه از دانش بیزار بودند و ترس خداوند را برنگزیدند؛ چراکه مشورت مرا نپذیرفتند و توبیخ مرا سراسر خوار شمردند. پس ثمره‌ی طریقهای خود را خواهند خورد و از میوه‌ی تدبیرهای خویش سیر خواهند شد. زیرا از راه برگشتن ساده‌لوحان آنان را به کشتن خواهد داد و آسوده‌خیالی جاهلان ایشان را هلاک خواهد کرد. اما هر که به من گوش فرا دهد، در امنیت ساکن خواهد بود و از بیم بلا آسوده خواهد ماند.» (امثال 1: 29-33)
- راه نادان در نظر خودش درست است، اما حکیم مشورت را می‌پذیرد. (امثال 12: 15)
- زیرا درباره‌ی ایشان می‌توانم شهادت دهم که برای خدا غیرت دارند، اما نه از روی معرفت. (رومیان 10: 2)
- شوقِ بدون معرفت نیکو نیست؛ آن که می‌شتابد، راه به خطا می‌رود. (امثال 19: 2)
- پس نادان نباشید، بلکه دریابید که اراده‌ی خداوند چیست. (افسیان 5: 17)
- عیسی پاسخ داد: «شما گمراه هستید، زیرا نه از کتب مقدس آگاهید و نه از قدرت خدا!» (متی 22: 29)
- برای کسی که مرا رد کند و سخنانم را نپذیرد، داوری دیگر هست؛ همان سخنانی که گفتم در روز بازپسین او را محکوم خواهد کرد. (یوحنا 12: 48)

ما باید مطمئن شویم که اعتقادات ما بر اساس کلام خدا باشد، نه بر اساس تعالیم غلط و اشتباه و یا تقلید احساس مان

- او پاسخ داد: «اشعیا درباره شما ریاکاران چه خوب پیشگویی کرد! چنانکه نوشته شده است، «این قوم با لبهای خود مرا حرمت می‌دارند، اما دلشان از من دور است. آنان بیهوده مرا عبادت می‌کنند، و تعلیمشان چیزی جز فرایض بشری نیست. «شما احکام خدا را کنار گذاشته‌اید و سنتهای بشری را نگاه می‌دارید.» سپس گفت: «شما زیرکانه حکم خدا را کنار می‌گذارید تا سنت خود را استوار سازید! (مرقس 7: 6-9)

از آنجا که خدا ما را بسیار دوست دارد، در کلام خود به ما هشدارهای زیادی داده است و همچنین در کلام خود راه درست را به ما می‌آموزد.

- کلام تو برای پاهای من چراغ، و برای راه من نور است. (مزمور 105:119)
- باز شدن کلام تو نور می‌بخشد، و ساده لوحان را فهمیم می‌گرداند. (مزمور 119:130)
- خدمتگزارت نیز از آنها هشدار می‌یابد، و در حفظشان پاداشی عظیم است. (مزمور 11:19)
- با تمام دل خود بر خداوند توکل کن، و بر عقل خویش تکیه منما؛ در همه راههای خود او را در نظر داشته باش، و او طریقه‌هایت را راست خواهد گردانید. در همه راههای خود او را در نظر داشته باش، و او طریقه‌هایت را راست خواهد گردانید. خویشتن را حکیم مپندار؛ از خداوند بترس و از شرارت دوری کن. (امثال 3: 5-7)
- زیرا آنچه در گذشته نوشته شده است، برای تعلیم ما بوده تا با پایداری و آن دلگرمی که کتب مقدس می‌بخشد، امید داشته باشیم. (رومیان 4:15)
- 'و چگونه از کودکی کتب مقدس را دانسته‌ای که می‌تواند تو را حکمت آموزد برای نجاتی که از راه ایمان به مسیح عیسی است. (تیموتائوس دوم 3:15)

ما می‌توانیم به خدا اعتماد کامل داشته باشیم زیرا او راه و روش خود را تغییر نمی‌دهد

- «من که خداوند هستم، تغییر نمی‌کنم؛ از همین روست که شما، ای فرزندان یعقوب، هلاک نشده‌اید. (ملاکی 3:6)
- تو از قدیم بنیان زمین را نهادی، و آسمانها صنعت دستان توست! آنها از میان می‌روند، اما تو بر جا می‌مانی! آنها همه چون جامه مندرس خواهند شد! مانند لباس جایگزینشان خواهی کرد، و از میان خواهند رفت! اما تو همان هستی، و سالهای تو را پایانی نیست! (مزمور 102: 25 - 27)

- هر بخشش نیکو و هر عطای کامل از بالاست، نازل شده از پدر نورها که در او نه تغییری است و نه سایه ناشی از دگرگونی. (یعقوب 17:1)
- عیسی مسیح دیروز و امروز و تا ابد همان است. (عبرانیان 8:13)
- خدا انسان نیست که دروغ گوید، و نه بنی آدم که از تصمیم خود منصرف شود. آیا او سخنی گفته که بدان عمل نکرده باشد؟ یا کلامی بر زبان آورده که به انجام نرسانده باشد؟ (اعداد 19:23)
- خداوند نقشه‌های امتهای را باطل می‌کند؛ او تدبیرهای قومها را عقیم می‌گرداند. اما نقشه‌های خداوند ابد پابرجاست، و تدبیرهای دلش در همه نسلها. (مزمور 33 : 10 - 11)

3. خلقت خدا

خدای دیگری در هیچ جای دنیا و عالم وجود ندارد و خداوند حضور خود را با خلقت خود برای ما آشکار ساخته است.

- خداوند چنین می‌فرماید، خداوند لشکرها، که پادشاه اسرائیل و ولی ایشان است: «من اولم و من آخر، و جز من خدایی نیست. (اشعیا 6:44)
- امور پیشین را از ایام کهن به یاد آورید؛ من خدا هستم و جز من کسی نیست؛ من خدا هستم و همانند من نیست. انتها را از ابتدا بیان می‌کنم و آنچه را که هنوز انجام نشده، از قدیم. می‌گویم: "تدبیر من برقرار خواهد ماند، و تمامی خشنودی خود را به جا خواهم آورد. " (اشعیا 9:46 - 10)
- زیرا غضب خدا از آسمان به ظهور می‌رسد بر هر گونه بی‌دینی و شرارت انسانهایی که با شرارت خود حقیقت را سرکوب می‌کنند. زیرا آنچه از خدا می‌توان شناخت بر آنان آشکار است، چون خدا آن را بر ایشان آشکار ساخته است. زیرا از آغاز آفرینش جهان، صفات نادیدنی خدا، یعنی قدرتِ سرمدی و الوهیت او را می‌توان با ادراک از امور جهان مخلوق، به روشنی دید. پس آنان را هیچ عذری نیست. (رومیان 1: 18 - 20)
- اما شرارت‌پیشگان و شیادان در بدی پیش خواهند رفت؛ فریب خواهند داد و فریب خواهند خورد. (تیموتائوس دوم 13:3)
- ابله در دل خود می‌گوید: «خدایی نیست!» اینان فاسدند و ستمگریشان کراهت آور است! نیکوکاری نیست! (مزمور 1:53)
- چرا شریر خدا را ناسزا گوید؟ چرا در دل خود بگوید: «بازخواست نخواهد کرد»؟ (مزمور 13:10)

- چرا که نوشته شده است: "خداوند می گوید: به حیات خود قسم که هر زانویی در برابر من خم خواهد شد و هر زبانی به خدا اقرار خواهد کرد." پس هر یک از ما حساب خود را به خدا باز خواهد داد. (رومیان 11:14 - 12)
- اما به او که آماده است تا بر زندگان و مردگان داوری کند، حساب پس خواهند داد. (پطرس اول 4: 5)

خدا همه چیز را بسیار خوب آفرید، اما مرگ، بیماری و رنج به خاطر گناه ما آمد و اما امیدی هست!»

- و خدا هر آنچه را که ساخته بود دید، و اینک بسیار نیکو بود. شامگاه شد و بامداد آمد، روز ششم. (پیدایش 1: 31)
- پس، همان گونه که گناه به واسطه یک انسان وارد جهان شد، وبه واسطه گناه، مرگ آمد، و بدین سان مرگ دامنگیر همه آدمیان گردید، از آنجا که همه گناه کردند (رومیان 5:12)
- حال آنکه مانند چیز گندیده، و همچون جامه بیدخورده ضایع می شوم. (ایوب 13: 28)
- خود خلقت نیز از بندگی فساد رهایی خواهد یافت و در آزادی پر جلال فرزندان خدا سهیم خواهد شد. (رومیان 8: 21)
- فیض و سلامتی بر شما باد، از جانب خدا، پدر ما، و خداوند عیسی مسیح که جان خود را در راه گناهان ما داد تا ما را به اراده خدا و پدر ما، از عصر شریر حاضر رهایی بخشد. (غلاطیان 1: 3-4)
- اینک خدای امید، شما را از کمال شادی و آرامش در ایمان آکنده سازد تا با قدرت روح القدس، سرشار از امید باشید. (رومیان 15: 13)

4. کمال صلاح خدا

خداوند در همه جهات و در هر زمان کاملاً عادل و خوب است.

- خداوند عادل است در همه راههای خود، و پر از محبت، در همه کارهای خویش. (مزمور 145: 17)
- تا اعلام کنند که خداوند راست است؛ او صخره من است و در او ذره ای بی انصافی نیست. (مزمور 92: 15)
- خداوند در میانش عادل است و بی انصافی نمی کند. (صفنیا 3: 5)

- یهوه، خدای ما را برافرازید، و در کوه مقدسش پرستش کنید! زیرا یهوه خدای ما قدوس است! (مزمور 99:9)
- نور است و هیچ تاریکی در او نیست. (1 یوحنا 5:1)

خداوند همین کمال را از ما می خواهد تا در آسمان با او باشیم، با او در بهشت باشیم، با این حال هیچ کدام از ما کامل نیستیم.

- من انصاف را ریسمان اندازه گیری، و عدالت را طراز خواهم ساخت. تگرگ پناهگاه شما یعنی دروغ را خواهد رُفت، و سیلاب مخفیگاه شما را خواهد بُرد.» (اشعیا 17:28)
- «تمامی جماعت بنی اسرائیل را خطاب کرده، بدیشان بگو: مقدس باشید، زیرا من، یهوه خدای شما، قدوسم. (لاویان 19:2)
- پس شما کامل باشید چنانکه پدر آسمانی شما کامل است. (متی 5:48)
- چون ابرام نود و نه ساله بود، خداوند بر او ظاهر شد و فرمود: «من هستم خدای قادر مطلق؛ پیش روی من گام بردار و کامل باش. (پیدایش 17:1)
- «واکنون ای اسرائیل، یهوه خدایت از تو چه می خواهد، جز آنکه از یهوه خدایت بترسی و در همه راههایش گام برداری و او را دوست بداری و یهوه خدای خود را به تمامی دل و تمامی جان خود عبادت کنی، و فرمانهای خداوند و فرایض او را که من امروز برای خیریت تو به تو امر می فرمایم نگاه داری. (تثنیه 10:12 – 13)

خداوند ما را بر اساس مقایسه ما با دیگران قضاوت نخواهد کرد یا «اگر کارهای نیکوی ما بیش از کارهای بد ما.

- ما جرأت نمی کنیم خود را از زمره کسانی بشماریم یا با کسانی قیاس کنیم که خودستایند. چه نابخردانه است که آنان درباره خویشان با میزانهای خودشان قضاوت می کنند و خود را با خود می سنجند. (۲قرننتیان 12:10)
- اما خداوند به سموئیل گفت: «به سیما وقامت بلندش منگر، زیرا او را رد کرده ام. خداوند همچون انسان نمی نگرَد؛ انسان به ظاهر می نگرَد، اما خداوند به دل.» (۱ سموئیل 7:16)
- زیرا اگر کسی خویشان را فرد برجسته ای پندارد، در حالی که به واقع کسی نباشد، خود را فریب می دهد. (غلاطیان 6:3)
- زیرا اگر کسی تمام شریعت را نگاه دارد اما در یک مورد بلغزد، مجرم به شکستن تمام شریعت است. (یعقوب 2:10)

- اما اگر شخص عدالت، از عدالتش برگردد و شرارت ورزد و بر وفق همه اعمال کراهت آوری که شیرین انجام می دهند عمل کند، آیا زنده خواهد ماند؟ نه! به واقع هیچ یک از اعمال. عدالتش که به جا آورده است به یاد آورده نخواهد شد، بلکه به سبب خیانتی که ورزیده و گناهی که کرده است، خواهد مرد. (حزقیال 18: 24)

هیچ یک از ما معیارهای خدا را نمی سنجیم و همه ما در تقابل با قدوسیت کامل و بی پایان او کاملاً کوتاهی می کنیم.»

- خدا از آسمان بر آدم می نگرَد، تا ببیند آیا کسی هست که عاقلانه رفتار کند و خدا را بجوید. همه گمراه کردند، و با هم فاسد شده اند! نیکوکاری نیست، حتی يك نفر! (مزمور 53: 2-3)
- براستی که بر زمین، عدالت نیست که نیکویی کند و هرگز گناه نورزد. (جامعه 7: 20)
- سرسپردگان از زمین نابود شده اند، و صالحی در میان آدمیان بر جا نمانده است؛ همگی برای ریختن خون در کمین می نشینند، و ممنوع خود را به دام صید می کنند. در شرارت ورزی چیره دستند؛ حاکم رشوه می طلبد و قاضی نیز همچنین؛ قدرتمندانشان به هر آنچه می خواهند حکم می کنند، و ایشان آن را به هم می بافند. بهترینشان مانند خارند، و صالح ترینشان همچون خار بیست. روز دیدبانان توست، و مجازاتت فرا رسیده؛ اکنون زمان پریشانی ایشان است. (میکاه 7: 2 - 4)
- براستی که بنی آدم نفسی بیش نیستند، و آدمیان فریبی بیش نی؛ در کفه ترازو بالا می روند، زیرا جملگی با هم از بخار نیز سبکترند! (مزمور 62: 9)
- این عدالت که از خداست از راه ایمان به عیسی مسیح است و نصیب همه کسانی می شود که ایمان می آورند. در این باره هیچ تفاوتی نیست. زیرا همه گناه کرده اند و از جلال خدا کوتاه می آیند. (رومیان 3: 22 - 23)
- خداوند می فرماید: «افکار من افکار شما نیست، و نه راههای من، راههای شما. زیرا چنانکه آسمان از زمین بلندتر است، راههای من نیز از راههای شما و افکار من از افکار شما بلندتر است. (اشعیا 55: 8 - 9)
- پس چه باید گفت؟ آیا وضع ما بهتر از دیگران است؟ به هیچ روی! زیرا پیشتر ادعا وارد آوردیم که یهود و یونانی هر دو زیر سلطه گناهند. چنانکه نوشته شده است: «عدالت نیست، حتی یکی. هیچ کس فهمیم نیست، هیچ کس جوای خدا نیست. همه گمراه گشته اند، و با هم باطل گردیده اند. نیکوکاری نیست، حتی یکی.» (رومیان 3: 9 - 10 - 11 - 12)

همانطور که عیسی تعلیم داد، خدا از ما کمال را نه تنها در اعمال، بلکه در قلب، افکار، گفتار، انگیزه ها و نگرش ها می خواهد.

- اینک به راستی در قلب مشتاقی، و در باطنم، مرا حکمت می آموزی. (مزمور 51 : 6)
- «شنیده‌اید که گفته شده، "زنا مکن." اما من به شما می گویم، هر که با شهوت به زنی بنگرد، همان دم در دل خود با او زنا کرده است. (متی 5: 27 - 28)
- زناشویی باید در نظر همگان محترم باشد و بسترش پاک نگاه داشته شود، زیرا خدا بی‌عفتان و زناکاران را مجازات خواهد کرد. (عبرانیان 13 : 4)
- «شنیده‌اید که به پیشینیان گفته شده، "قتل مکن، و هر که قتل کند، سزاوار محاکمه خواهد بود." اما من به شما می گویم، هر که بر برادر خود خشم گیرد، سزاوار محاکمه است؛ و هر که به برادر خود 'راقا' گوید، سزاوار محاکمه در حضور شورا است؛ و هر که به برادر خود احمق گوید، سزاوار آتش جهنم بود. (متی 5: 21 - 22)
- کسی که از برادر خود نفرت دارد، قاتل است و شما می دانید که در هیچ قاتلی حیات جاویدان سکونت ندارد. (ایوحنا 3 : 15)
- «وای بر شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما همچون گورهای هستید سفیدکاری شده که از بیرون زیبا به نظر می‌رسند، اما درون آنها پُر است از استخوانهای مردگان و انواع نجاسات! به همین‌سان، شما نیز خود را به مردم پارسا می‌نمایید، اما در باطن مملو از ریاکاری و شرارتید. (متی 23: 27 - 28)

گناه دروغگویی شامل دروغ گفتن به خود در مورد ماهیت خداست مانند گفتن: «چون خدا محبت می کند، گناهان ما را نادیده می گیرد».

- «اما شما به سخنان فریبنده که سودی ندارد، اعتماد می‌کنید! (ارمیا 7: 8)
- خوشا به حال کسی که بر خداوند توکل دارد، و به متکبران روی نمی‌آورد، به کسانی که از پی دروغ گمراه می‌شوند. (مزمور 40: 4)
- تو دروغگویان را هلاک می‌سازی. خداوند از اشخاص خون‌ریز و فریبکار کراهت دارد. (مزمور 5: 6)
- سگها و جادوگرها و بی‌عفتان و آدمکشان و بت‌پرستان و همه کسانی که دروغ را دوست می‌دارند و آن را به عمل می‌آورند، بیرون می‌مانند. (مکاشفه 22: 15)
- اما نصیب بزدلان و بی‌ایمانان و مفسدان و آدمکشان و بی‌عفتان و جادوگران و بت‌پرستان و همه دروغگویان، دریاچه مشتعل به آتش و گوگرد خواهد بود. این مرگ دوّم است.» (مکاشفه 21 : 8)

گناه عبادت بت پرستی شامل ایجاد تصویری دروغین از خدا در تخیل خودمان است که ما ترجیح می دهیم و با آن احساس راحتی می کنیم.

- «پس چون نسل خداییم، شایسته نیست چنین بیندیشیم که الوهیت همانند زریا سیم یا سنگی است که با هنر و خلاقیت آدمی به صورت تمثالی تراشیده شده باشد. (اعمال 17 : 29)

- آدمیان جملگی ابله‌اند و نادان؛ هر زرگری از تمثالهای تراشیده خویش سرافکننده خواهد شد، زیرا بت‌های ریخته شده اش دروغین است، و هیچ نفسی در آنها نیست. آنها بی ارزشند و اسباب تمسخر، و در روز محاکمه، نابود خواهند شد. (ارمیا 51 : 17 - 18)

- زیرا بت‌های خانگی سخن باطل می گویند، و فالگیران رؤیاهای دروغین می بینند؛ خوابهای باطل بر زبان می آورند، و تسلی پوچ می دهند. از همین رو، همچون گوسفندان آواره‌اند، و از نبود شبان ستم می بینند. (زکریا 10 : 2)

- به بت‌های بی ارزش روی میاورید و بت‌های ریخته شده از بهر خود مسازید: من یهوه خدای شما هستم. (لاویان 19 : 4)

- آنان فرایض او و عهدی را که با پدرانشان بسته بود، و هشدارهایی را که به ایشان داده بود خوار شمردند، و با پیروی از بت‌های بی ارزش، خود نیز پست و بی ارزش شدند. آنها از قومهای اطراف الگو گرفتند، حال آنکه خداوند فرموده بود که مانند ایشان رفتار نکنند. (۲ پادشاهان 17 : 15)

- اما به شریر، خدا چنین می فرماید: «تو را چه که فرایض مرا بیان کنی و عهد مرا بر زبان رانی؟ این کارها را کردی و من خاموشی گزیدم؛ پس پنداشتی که من نیز چون توام. اما حال تو را توبیخ خواهم کرد و تقصیرات را در برابر دیدگانت خواهم گسترده. (مزمور 50 : 16 , 21)

تا زمانی که ما نجات را از خدا دریافت نکنیم، مجازات عادلانه گناه ما مرگ ابدی است، دور از ملکوت خدا هستیم

- هر که پدر یا مادر خود را اهانت کند حتماً گشته شود؛ او پدر یا مادر خود را اهانت کرده است، و خونس بر گردن خودش خواهد بود. (لاویان 20 : 9)

- هر آن کس را که در نهان بر همسایه خویش افترا زند، هلاک خواهد کرد؛ و هر آن کس را که چشمان متکبر و دل مغرور دارد تحمل نخواهم کرد. بر وفادارانی که در زمین اند نظر لطف خواهم داشت، تا با من ساکن شوند؛ آن که در طریق بی عیب

- سالک است در خدمت من خواهد بود. فریبکار در خانه من ساکن نخواهد شد، و دروغگو در حضورم نخواهد ماند. (مزمور 101: 5, 7)
- ایشان از هر گونه نادرستی، شرارت، طمع و خباثت آکنده‌اند. مملو از حسد، قتل، جدال، فریب و بدخواهی‌اند. شایعه‌ساز، تهمت‌زن، متنفر از خدا، گستاخ، متکبر و خودستایند. برای انجام اعمال شریانه، راهپای نو ابداع می‌کنند. نافرمان به والدین، تهمت‌زن، متنفر از خدا، گستاخ، متکبر و خودستایند. برای انجام اعمال شریانه، راهپای نو ابداع می‌کنند. نافرمان به والدین، بی‌فهم، بی‌وفا، بی‌عاطفه و بی‌رحمند. "هرچند از حکم عادلانه خدا آگاهند که مکافات مرتکبان چنین اعمالی مرگ است، نه تنها خود آنها را انجام می‌دهند، بلکه کسانی را نیز که مرتکب آنها می‌شوند، تأیید می‌کنند. (رومیان 1: 29 - 32)
- آیا نمی‌دانید که ظالمان وارث پادشاهی خدا نخواهند شد؟ فریب نخورید! بی‌عفتان، بت‌پرستان، زناکاران، لواط‌گران - چه فاعل و چه مفعول، دزدان، طمع‌ورزان، میگساران، ناسزاگویان و شیادان وارث پادشاهی خدا نخواهند شد. (1 قرن‌تیاں 6: 9 - 10)
- زیرا مزد گناه مرگ است، اما عطای خدا حیات جاویدان در خداوند ما مسیح عیسا است. (رومیان 6: 23)

گناه ما تقصیر خودمان است و خود ما مسئول بندگی گناه هستیم

- هر که گناه کند، اوست که خواهد مرد. پسر متحمل بار تقصیر پدر نخواهد شد و نه پدر متحمل بار تقصیر پسر. پارسایی شخص عادل به حساب خودش گذاشته خواهد شد و شرارت شخص شریر نیز به حساب خودش. (حزقیال 18: 20)
- هیچ کس چون وسوسه می‌شود، نگوید: «خداست که مرا وسوسه می‌کند»، زیرا خدا با هیچ بدی وسوسه نمی‌شود، و کسی را نیز وسوسه نمی‌کند. هنگامی که کسی وسوسه می‌شود، هوای نفس خود اوست که او را می‌فریبد و به دام می‌افکند. هوای نفس که آستن شود، گناه می‌زاید و گناه نیز چون به ثمر رسد، مرگ به بار می‌آورد. برادران عزیز من، فریفته مشوید! (یعقوب 1: 13 - 16)
- آیا مصیبت نصیب شریان نیست، و بلا میراث بدکاران نی؟ آیا او راههای مرا نمی‌بیند، و قدمهایم را به تمامی نمی‌شمارد؟ (ایوب 31: 3 - 4)
- خداوند می‌فرماید: «آیا کسی می‌تواند خود را چنان پنهان کند که من او را نبینم؟ آیا من آسمان و زمین را پر نمی‌سازم؟» این است فرموده خداوند. (ارمیا 23: 24)
- خدایا تو حماقت مرا می‌دانی؛ تقصیرات من از تو پنهان نیست. (مزمور 69: 5)

- هیچ چیز در تمام آفرینش از نظر خدا پنهان نیست، بلکه همه چیز در برابر چشمان او که حساب ما با اوست، عریان و آشکار است. (عبرانیان 4: 13)

گناه ما برای خدا توهین آمیز است ما به نجات او از طریق عیسی مسیح نیاز داریم.

- «و اگر بر تو گناه ورزند، زیرا انسانی نیست که گناه نکند، و تو از آنان خشمگین شده، ایشان را به دست دشمن تسلیم کنی و ایشان به سرزمین دشمن، خواه دور و خواه نزدیک، به اسارت برده شوند، (پادشاهان 8: 46)
- تو کسانی را که شادمانه به عدالت عمل می کنند، و در راههای تو، تو را به یاد می آورند، ملاقات می کنی. هان تو خشمناک شدی زیرا که ما گناه کردیم، و دیرزمانی در آنها به سر بردیم، پس حال چگونه نجات توانیم یافت؟ (اشعیا 64: 5)
- پس برو و این سخنان را به جانب شمال ندا کرده، بگو: خداوند می فرماید، «ای اسرائیل بی وفاء، بازگرد! من بر تو با ناخشنودی نخواهم نگریست، زیرا که من وفادار هستم، و خشم خویش را تا به ابد نگاه نخواهم داشت؛ این است فرموده خداوند. فقط به تقصیر خویش اذعان کن، به اینکه بر یهوه خدایت عصیان ورزیدی، و راههای خود را زیر هر درخت سبز برای بیگانگان منشعب ساختی، و آواز مرا نشنیدی؛ این است فرموده خداوند. (ارمیا 3: 12 - 13)
- در آن روز خواهی گفت: «خداوندا تو را سپاس می گویم، زیرا هرچند بر من غضبناک بودی، اما غضبت برگردانیده شده، مرا تسلی می دهی. اینک خداست نجات من؛ بر او توکل کرده، نخواهم ترسید. زیرا خداوند یهوه قوت و سرود من است؛ او نجات من گردیده است! (اشعیا 12: 1 - 2)

5. عدالت مطلق خداوند.

خداوند مهربان و مهربان است اما او نمی تواند عدالت خود را نادیده بگیرد و گناه ما را نادیده بگیرد، بنابراین ما نیاز داریم و ما نیاز داریم به نجات دهنده یعنی عیسی مسیح

- خداوند از برابر موسی گذشت و چنین ندا کرد: «یهوه، یهوه، خدای رحیم و فیاض، دیر خشم، و آکنده از محبت و وفاء، پایدار در محبت برای هزار پشت، و آمرزنده تقصیر و نافرمانی و گناه. اما تقصیرکار را هرگز بی سزا نمی گذارد، بلکه جزای تقصیرات پدران را به فرزندان و فرزندان فرزندان تا پشت سوم و چهارم می رساند.» (خروج 34: 6 - 7)
- «یهوه دیرخشم است و آکنده از محبت، و آمرزنده تقصیر و نافرمانی. اما تقصیرکار را هرگز بی سزا نمی گذارد، بلکه جزای تقصیرات پدران را به فرزندان تا پشت سوم و چهارم می رساند.» (اعداد 14: 18)

- خداوند دیرخشم و بسیار تواناست؛ او گنهکار را هرگز بی‌سزا نمی‌گذارد. راه خداوند در گردباد و توفان است، و ابرها خاک پای اویند. (ناحوم 1 : 3)
- «اوست صخره و کارهایش به کمال، راههایش، جملگی انصاف. او خدای امین و برکنار از بیداد، عادل است او و هم درستکار. (تثنیه 32 : 4)
- شما خداوند را با سخنان خود خسته کرده‌اید. می‌گویید: «چگونه او را خسته کرده‌ایم؟» با گفتن اینکه، «همهٔ بدکاران در نظر خداوند نیکند و او از آنها خشنود است.» و با گفتن اینکه، «کجاست خدای عدالت؟» (ملاکی 2 : 17)
- اگر بگوییم ببری از گناهیم، خود را فریب داده‌ایم و راستی در ما نیست. (1 یوحنا 1 : 8)
- می‌گویی: «بی‌گناهم؛ به یقین خشم او از من برگشته است.» اینک از آن رو که می‌گویی، «گناه نکرده‌ام،» بر تو داوری خواهم کرد. (ارمیا 2 : 35)

"خدا مهربان است و نجات داده است، اما به دلیل احکام سختی که می‌تواند بیان کند، باید از او ترسید."

- پس مهربانی و سختگیری خدا را در نظر داشته باش؛ سختگیری به کسانی که سقوط کرده‌اند، اما مهربانی به تو، البته به این شرط که در مهربانی او ثابت بمانی؛ وگرنه تو نیز بریده خواهی شد. (رومیان 11 : 22)
- زیرا شرم داشتیم از پادشاه سپاهیان و سواران بطلبیم تا در راه، ما را از دشمنان محافظت کنند، چون پیشتر به پادشاه گفته بودیم: «دست خدای ما بر هر که او را بطلبد برای خیریت است، اما قدرت و خشم او بر ضد آنانی است که او را ترک گویند.» (عزرا 8 : 22)
- از ترس تو موی بر تنم راست شده است؛ از داوریهای تو هراسناکم. (مزمور 119 : 120)
- از کسانی که جسم را می‌کشند اما قادر به کشتن روح نیستند، مترسید؛ از او بترسید که قادر است هم روح و هم جسم شما را در جهنم هلاک کند. (مَتی 10 : 28)
- کیست که از تو نترسد، ای خداوند، و نام تو را جلال ندهد؟ زیرا تو، و تنها تو، قدوسی. همهٔ قومها خواهند آمد و در پیشگاه تو به پرستش خواهند ایستاد زیرا که کارهای عادلانهٔ تو اکنون آشکار شده است.» (مکاشفه 15 : 4)
- ترس خداوند سرآغاز دانش است، اما حکمت و ادب را جاهلان خوار می‌شمارند. (امثال 1 : 7)
- ترس خداوند به حیات رهنمون می‌شود؛ انسان با شکم سیر شب را به سر می‌برد و گزندی به او نمی‌رسد. (امثال 19 : 23)

- از محبت و امانت، تقصیر کفاره می‌شود، از ترسِ خداوند، آدمی از بدی اجتناب می‌کند. (امثال 16: 6)

عیسی مسیح خود قاضی است و شرایط داوری خود را از قبل به ما گفته است

- زیرا روزی را مقرر کرده که در آن به واسطهٔ مردی که تعیین کرده است، جهان را عادلانه داوری خواهد کرد، و با برخیزاندنش از مردگان، همه را از این امر مطمئن ساخته است.» (اعمال 17 : 31)
- پیش روی خداوند، زیرا که می‌آید، آری او می‌آید تا زمین را داوری کند. او جهان را به انصاف داوری خواهد کرد، و ملت‌ها را به امانت خویش. (مزمور 96 : 13)
- شما آگاهید از پیامی که خدا برای قوم اسرائیل فرستاد و به واسطهٔ عیسی مسیح که خداوند همه است، به صلح و سلامت بشارت داد. شما می‌دانید که این امر چگونه پس از تعمیدی که یحیی بدان موعظه می‌کرد، در جلیل آغاز شد و در سرتاسر یهودیه رواج گرفت، و چگونه خدا عیسی ناصری را با روح القدس و قدرت مسح کرد، به گونه‌ای که همه جا می‌گشت و کارهای نیکو می‌کرد و همهٔ آنان را که زیر ستم ابلیس بودند، شفا می‌داد، از آن رو که خدا با او بود. «ما شاهدان همهٔ اعمالی هستیم که او در سرزمین یهود و در اورشلیم انجام داد. آنها او را بر صلیب کشیده، کشتند. اما خدا او را در روز سوم برخیزانید و ظاهر ساخت، اما نه بر همگان، بلکه تنها بر شاهدانی که خود از پیش برگزیده بود، یعنی بر ما که پس از رستاخیز او از مردگان، با او خوردیم و نوشیدیم. او به ما فرمان داد تا این حقیقت را به قوم اعلام کنیم و شهادت دهیم که خدا او را مقرر فرموده تا داور زندگان و مردگان باشد. (اعمال 10 : 36 - 42)
- بلکه خداست که داوری می‌کند؛ یکی را به زیر می‌کشد و دیگری را برمی‌افرازد. (مزمور 75 : 7)
- از آنجا که حکم مجازات برای عمل بد به سرعت اجرا نمی‌شود، دل بنی آدم یکسره مصمم به ارتکاب بدی است. (جامعه 8 : 11)
- «خداوند چنین می‌فرماید: در صحن خانهٔ خداوند بایست و بر ضد تمامی شهرهای یهودا که برای پرستش به خانهٔ خداوند می‌آیند، همهٔ سخنانی را که تو را امر می‌فرمایم بگو، و سخنی کم مکن. شاید گوش فرا دهند، و هر یک از ایشان از راههای شیرانهٔ خود بازگردند، تا از رساندن بلائی که به سبب کردار پلیدشان قصد آن نموده‌ام، منصرف شوم. (ارمیا 26 : 2 - 3)
- «پس ای خاندان اسرائیل، خداوند یهوه می‌گوید، من هر یک از شما را بر حسب اعمالش داوری خواهم کرد. توبه کنید و از تمامی نافرمانیهای خود بازگشت نمایید، تا شرارت موجب سقوط شما نشود. (حزقیال 18 : 30)

- هر که به او ایمان دارد محکوم نمی‌شود، اما هر که به او ایمان ندارد، هم‌اینک محکوم شده است، زیرا به نام پسر یگانه خدا ایمان نیاورده است. (یوحنا 3 : 18)
- خداوند سرشار از محبت است او به ما فرصت فرار از مرگ ابدی را داد و به ما هشدار دادو اگر دشمن او باشیم این انتخاب ماست نه او.
- **خدای ما خدای نجات است، و راههای گریز از مرگ از آن خداوند یهوه است. اما خدا سر دشمنان خویش را فرو خواهد کوبید فرق سر پر موی آنان را که در تقصیرات خود گام برمی‌دارند. (مزمور 68 : 20 - 21)**
- **پس ما چه راه‌گریزی خواهیم داشت اگر چنین نجاتی عظیم را نادیده بگیریم؟ این نجات در آغاز به واسطه خداوند بیان شد و سپس توسط آنان که از او شنیدند بر ما ثابت گردید، (عبرانیان 2 : 3)**
- **به‌واقع احساس می‌کردیم حکم مرگمان صادر شده است. اما اینها همه روی داد تا نه بر خود، بلکه بر خدای توکل کنیم که مردگان را برمی‌خیزاند. او ما را از چنین خطر مهلکی رهانید و باز خواهد رهانید. بر اوست که ما امید بسته‌ایم که همچنان ما را خواهد رهانید. (۲قرن‌تیاں 1 : 9 - 10)**
- **خداوندا، دعای مرا بشنو؛ در امانت خود به التماسم گوش فرا ده، و در عدالت خود اجابتم فرما. بر خدمتگزار خود به داوری برمیا، زیرا هیچ زنده‌ای در پیشگاه تو عدالت نیست. (مزمور 143 : 1 - 2)**
- **ای یهوه خدای من، در عدل خود مرا تأیید فرما، و مگذار بر من شادی کنند. (مزمور 35 : 24)**
- **خدایا، به نام خویش نجاتم ده! به قدرت خود، دادرسی‌ام کن! (مزمور 54 : 1)**
- **نام خداوند برج مستحکم است، که عدالت به درون آن می‌دود و در بلندی ایمن می‌ماند. (امثال 18 : 10)**
- **اما تو به سبب سرسختی و دل‌ناتوبه‌کارت، غضب را نسبت به خود، برای روز غضب می‌اندوزی، روزی که در آن داوری عادلانه خدا آشکار خواهد شد. خدا «به هر کس بر حسب اعمالش سزا خواهد داد.» (رومیان 2 : 5 - 6)**

6. محبت خدا عجیب است

خداوند مهربان، رحیم، بخشنده، صبور و بخشنده است، بدون مقایسه.

- آن که محبت نمی کند، خدا را نشناخته است، زیرا خدا محبت است. (ایوحنا 4 : 8)
- یهوه رحیم و فیاض است، دیرخشم و آکنده از محبت. (مزمور 103 : 8)
- رحمت‌های تو ای خداوند بسیار است؛ مرا بر حسب قوانین خود زنده بدار!
(مزمور 119 : 156)
- اما خدایی که در رحمانیت دولتمند است، به خاطر محبت عظیم خود به ما،
(افسیسیان 2 : 4)
- اما تو خدایی آمرزنده، فیاض و رحیم، و دیرخشم و آکنده از محبتی؛ از این رو ایشان را ترک نگفتی. (نحمیا 9 : 17)
- و به قوم او این معرفت را عطا کنی که با آمرزیدن گناهانشان، ایشان را نجات می‌بخشد. زیرا خدای ما را دلی است پر ز رحمت، و ز همین رو، آفتاب تابان از عرش برین بر ما طلوع خواهد کرد (لوقا 1 : 77 - 78)
- کیست خدایی همانند تو، که گناه را می‌آمرزد و از نافرمانی باقیمانده میراث خویش درمی‌گذرد؟ خشم خود را تا به ابد نگاه نمی‌دارد، زیرا از محبت کردن لذت می‌برد.
(میگاه 7 : 18)
- به درگاه خداوند دعا کرده، گفت: «ای خداوند، آیا همین نبود سخن من، آنگاه که هنوز در ولایت خود بودم؟ از همین رو، شتابان به ترشیش گریختم. می‌دانستم تو خدایی هستی فیاض و رحیم و دیرخشم، که محبتت را پایانی نیست و از فرستادن بلا منصرف می‌شوی. (یونس 4 : 2)

خدا ما را دوست دارد و می‌خواهد با ما رابطه داشته باشد، اما این تنها با اطاعت از فرمان خدا مبنی بر ایمان به عیسی امکان پذیر است.

- دوستان من شما را می‌شناسید اگر آنچه به شما حکم می‌کنم، انجام دهید. (یوحنا 15 : 14)
- اما به همه کسانی که او را پذیرفتند، این حق را داد که فرزندان خدا شوند، یعنی به هر کس که به نام او ایمان آورد؛ (یوحنا 1 : 12)
- با این همه، شمار بنی اسرائیل همچون ریگ دریا خواهد بود که نتوان پیمود یا شمرد. و در جایی که به ایشان گفته شد: «شما قوم من نیستید»، بدیشان گفته خواهد شد که «پسران خدای زنده» هستید. (هوشع 1 : 10)
- ما آنچه را دیده و شنیده‌ایم به شما نیز اعلام می‌کنیم تا شما نیز با ما رفاقت داشته باشید؛ رفاقت ما با پدر و با پسرش عیسی مسیح است. (1 یوحنا 3 : 1)

خدا عدالت خود را در برابر گناهان ما به جای آورد (کفاره) و همچنین محبت خود را با تحمل حکم مرگ برای ما نشان داد. (مزد گناه مرگ است).

- محبت خدا این چنین در میان ما آشکار شد که خدا پسر یگانه خود را به جهان فرستاد تا به واسطه او حیات داشته باشیم. محبت همین است، نه آنکه ما خدا را محبت کردیم، بلکه او ما را محبت کرد و پسر خود را فرستاد تا کفاره گناهان ما باشد. (ایوحنا 4 : 9 - 10)

- اما خدا محبت خود را به ما این گونه ثابت کرد که وقتی ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد. (رومیان 5 : 8)

- و اما، ای برادران، اکنون می‌خواهم انجیلی را که به شما بشارت دادم به یادتان آورم، همان انجیل که پذیرفتید و بدان پایبندید و به وسیله آن نجات می‌یابید، به شرط آنکه کلامی را که به شما بشارت دادم، استوار نگاه دارید. در غیر این صورت، بیهوده ایمان آورده‌اید. زیرا من آنچه را که به من رسید، چون مهمترین مطلب به شما سپردم: اینکه مسیح مطابق با کتب مقدس در راه گناهان ما مرد، و اینکه دفن شد، و اینکه مطابق با همین کتب در روز سوم از مردگان برخاست، و اینکه خود را بر کیفا ظاهر کرد و سپس بر آن دوازده تن. پس از آن، یک بار بر بیش از پانصد تن از برادران ظاهر شد که بسیاری از ایشان هنوز زنده‌اند، هرچند برخی خفته‌اند. (اقرنتیان 15 : 1 - 3 , 4 - 6)

- «زیرا خدا جهان را آنقدر محبت کرد که پسر یگانه خود را داد تا هر که به او ایمان آورد هلاک نگردد، بلکه حیات جاویدان یابد. (یوحنا 3 : 16)

عیسی زندگی‌اش را از او نگرفتند، بلکه با اراده آزاد خود و از روی محبت، خودش را برای ما فدا کرد

- 'هیچ کس آن را از من نمی‌گیرد، بلکه من به میل خود آن را می‌دهم. اختیار دارم آن را بدهم و اختیار دارم آن را بازستانم. این حکم را از پدر خود یافته‌ام.» (یوحنا 10 : 18)
- محبت را از آنجا شناخته‌ایم که او جان خود را در راه ما نهاد، و ما نیز باید جان خود را در راه برادران بنهیم. (1 یوحنا 3 : 16)

- با ایمان به پسر خداست که مرا محبت کرد و جان خود را به خاطر من داد. (غلاطیان 2 : 20)

- و با محبت رفتار کنید، چنانکه مسیح هم ما را محبت کرد و جان خود را در راه ما همچون قربانی و هدیه‌ای عطرآگین به خدا تقدیم نمود. (افسسیان 5 : 2)

7. عیسی خداوند نجات دهنده ما است.

عیسی همیشه وجود داشته است و همیشه خواهد داشت، او خدای پسر است، که با عشق به شکل انسان فرورفت تا ما را با نجات ابدی دهد. (او نان ابدی است)

- من بودم که به افرایم راه رفتن آموختم، و دست او را گرفتم؛ اما ایشان درنیافتند که من شفایشان دادم. ایشان را به ریسمانهای عطوفت کشیدم و به بندهای محبت هدایت کردم، و برای ایشان چون کسی شدم که یوغ از گردنشان برمی گیرد و خم شدم تا بدیشان خوراک دهم. (هوزیا 11 : 3 - 4)
- خداوند گفت: «من تیره‌روزی قوم خود را در مصر دیده‌ام و فریاد آنها را از دست کارفرمایان ایشان شنیده‌ام، و از رنجشان نیک آگاهم. پس اکنون نزول کرده‌ام تا آنان را از چنگ مصریان برهانم و از آن سرزمین به سرزمینی خوب و پهناور برآورم، به سرزمینی که شیر و شهد در آن جاری است؛ یعنی سرزمین کنعانیان، حیثیان، آموریان، فریزیان، حویان و یبوسیان. (خروج 3 : 7 - 8)
- 43 - عیسی در پاسخ گفت: «با یکدیگر همه‌مکنید. منم آن نان زنده که از آسمان نازل شد. هر کس از این نان بخورد، تا ابد زنده خواهد ماند 51 - منم آن نان زنده که از آسمان نازل شد. هر کس از این نان بخورد، تا ابد زنده خواهد ماند. نانی که من برای حیات جهان می‌بخشم، بدن من است. (یوحنا 6 : 43 , 51)
- 1 - در آغاز کلام بود و کلام با خدا بود و کلام، خدا بود؛ 14 - و کلام، انسان شد و در میان ما مسکن گزید. ما بر جلال او نگرستیم، جلالی شایسته آن پسر یگانه که از جانب پدر آمد، پر از فیض و راستی. (یوحنا 1 : 1 , 14)
- و نیز پدران به ایشان تعلق دارند، و مسیح به لحاظ بشری از نسل آنان است، خدای مافوق همه که او را تا به ابد سپاس باد. آمین. (رومیان 9 : 5)
- به یقین که راز دینداری بس عظیم است: او در جسم ظاهر شد. (۱ تیموتائوس 3 : 16)
- زیرا الوهیت با همه کمالش به صورت جسمانی در مسیح ساکن است. (کولسیان 2 : 9)
- اما چون مهربانی و انساندوستی نجات دهنده ما خدا آشکار شد. (تیتوس 3 : 4)
- از شمعون پطرس، خادم و رسول عیسی مسیح، به آنان که به برکت عدالت خدا و نجات دهنده ما عیسی مسیح، ایمانی هم‌تراز با ایمان ما نصیبشان شده است: (۲ پطرس 1:1)
- اما خدا از قدیم پادشاه من است، که بر زمین نجاتها به عمل می‌آورد. (مزمور 74 : 12)

عیسی نشان داد که او خدا است هنگامی که نام خدا یهوه را به خود گرفت. و همچنین اطلاع توماس را بدون بحث پذیرفت.

- خدا به موسی گفت: «هستم آن که هستم.» به آنان بگو: «هستم» مرا نزد شما فرستاده است.» (خروج 3 : 14)
 - 57 - یهودیان به او گفتند: «هنوز پنجاه سال نداری و ابراهیم را دیده‌ای؟»
 - 58 - عیسی به ایشان گفت: «آمین، آمین، به شما می‌گویم، پیش از آنکه ابراهیم باشد، من هستم!» 59 - پس سنگ برداشتند تا سنگسارش کنند، اما عیسی خود را پنهان کرد و از محوطه معبد بیرون رفت. (یوحنا 8 : 57 - 58 - 59)
 - آنگاه به توما گفت: «انگشت خود را اینجا بگذار و دستهایم را ببین، و دست خود را پیش آور و در سوراخ پهلویم بگذار و بی‌ایمان مباش، بلکه ایمان داشته باش.» توما به او گفت: «خداوند من و خدای من!» عیسی گفت: «آیا چون مرا دیدی ایمان آوردی؟ خوشا به حال آنان که نادیده، ایمان آورند.» (یوحنا 20 : 27 - 28 - 29)
- عیسی انسان شد تا مجازات گناهان ما را تحمل کند او برای ما واسطه بود چون هم خدا بود و هم انسان.

- از همین رو، لازم بود از هر حیث همانند برادران خود شود تا بتواند در مقام کاهن اعظمی رحیم و امین، در خدمت خدا باشد و برای گناهان قوم کفاره کند. (عبرانیان 2 : 17)
- زیرا تنها یک خدا هست و بین خدا و آدمیان نیز تنها یک واسطه وجود دارد، یعنی آن انسان که مسیح عیسی است؛ او که با دادن جان خود، بهای رهایی جمله آدمیان را پرداخت. بر این حقیقت در زمان مناسب شهادت داده شد، (1 تیموتائوس 2 : 5 - 6)

عیسی، خدای عادل است کسی که گناهان ما را با محبت تحمل کرد تا بتوانیم با او زندگی کنیم، تنها نجات دهنده و تنها راه نجات است.

- خداوند می‌فرماید: «شما شاهدان من هستید، و خادم من که شما را برگزیده‌ام، تا مرا بشناسید و به من ایمان آورید، و دریابید که من او هستم. پیش از من خدایی مصور نشده، و پس از من نیز نخواهد بد. من، آری من، یهوه هستم، و جز من نجات‌دهنده‌ای نیست. (اشعیا 43 : 10 - 11)
- پس ادعای خود را مطرح سازید؛ با یکدیگر مشورت کنید. کیست که اینها را از ایام قدیم بیان کرد، و این همه را از گذشته‌های دور اعلام داشت؟ آیا نه من که یهوه

هستم؟ غیر از من خدایی نیست، خدایی عادل و نجات‌دهنده؛ آری، جز من خدایی نیست. (اشعیا 45 : 21)

- و ایشان دربارهٔ من خواهند گفت: پارسایی و قوّت تنها در خداوند است. تمام آنان که از او خشمگینند نزد وی آمده، سرافکننده خواهند شد. (اشعیا 45 : 24)
- پس همهٔ شما و تمامی قوم اسرائیل بدانید که به نام عیسی مسیح ناصری است که این مرد در برابرتان تندرست ایستاده است، به نام همان که شما بر صلیب کشیدید اما خدا او را از مردگان برخیزانید. اوست آن سنگ که شما معماران رد کردید و حال مهمترین سنگ بنا شده است. در هیچ کس جز او نجات نیست، زیرا زیر آسمان نامی دیگر به آدمیان داده نشده تا بدان نجات یابیم.» (اعمال 4 : 10 - 12)
- اما اینها نوشته شد تا ایمان آورید که عیسی همان مسیح، پسر خداست، و تا با این ایمان، در نام او حیات داشته باشید. (یوحنا 20 : 31)

عیسی با مهربانی خود به ما کمک می کند از مسیرهای اشتباه دوری کنیم و به ما گفت که من تنها نجات دهنده و تنها راه نجات است.

- عیسی به او گفت: «من راه و راستی و حیات هستم؛ هیچ کس جز به واسطهٔ من، نزد پدر نمی آید. (یوحنا 14 : 6)
- پس بار دیگر بدیشان گفت: «آمین، آمین، به شما می گویم، من برای گوسفندان، 'در' هستم؛ آنان که پیش از من آمدند، همگی دزد و راهزنند، اما گوسفندان به آنان گوش فرا ندادند. من 'در' هستم؛ هر که از راه من داخل شود نجات خواهد یافت، و آزادانه به درون خواهد آمد و بیرون خواهد رفت و چراگاه خواهد یافت. (یوحنا 10 : 7 - 9)
- سپس عیسی دیگر بار با مردم سخن گفته، فرمود: «من نور جهانم. هر که از من پیروی کند، هرگز در تاریکی راه نخواهد پیمود، بلکه از نور زندگی برخوردار خواهد بود.» (یوحنا 8 : 12)
- به شما گفتم که در گناهان خویش خواهید مرد، زیرا اگر ایمان نیاورید که من هستم، در گناهانتان خواهید مرد.» (یوحنا 8 : 24)

به دستور خدا یک مار برنزی نصب شد. این نمادی بود از اینکه عیسی گناهان ما را بر روی صلیب حمل کرد و برای نجات، باید به او نگاه کنیم (به او اعتماد کنیم).

- پس موسی ماری برنجین ساخت و آن را بر تیرکی نهاد. و چنین شد که اگر مار کسی را می گزید، او بر مار برنجین می نگریست، و زنده می ماند. (اعداد 21 : 9)

- عیسی پاسخ داد: «تو معلم اسرائیلی و این چیزها را در نمی‌یابی؟ همان گونه که موسی آن مار را در بیابان برافراشت، پسر انسان نیز باید برافراشته شود، تا هر که به او ایمان آورد، حیات ابدی داشته باشد. (یوحنا 3 : 10 - 14 - 15)
- زیرا اراده پدر من این است که هر که به پسر بنگرد و به او ایمان آورد، از حیات ابدی برخوردار شود، و من در روز بازپسین او را بر خواهم خیزانید.» (یوحنا 6 : 40)
- «ای همه کرانه‌های زمین، به من روی آورید و نجات یابید! زیرا که من خدا هستم، و جز من خدایی نیست. (اشعیا 45 : 22)
- او خود گناهان ما را در بدن خویش بر دار حمل کرد، تا برای گناهان بمیریم و برای عدالت زیست کنیم، همان که به زخم‌هایش شفا یافته‌اید. (۱ پطرس 2 : 24)

8. عیسی همه چیز را برای ما انجام داد.

عیسی تمام کار نجات را برای ما انجام داد، هیچ کاری نمی‌توانیم انجام دهیم یا در آن مشارکت داشته باشیم.

- او فروغ جلال خدا و مظهر کامل ذات اوست، و همه چیز را با کلام نیرومند خود نگاه می‌دارد. او پس از پاک کردن گناهان، به دست راست مقام کبریا در عرش برین بنشست. (عبرانیان 1 : 3)
- زیرا در این صورت، مسیح می‌بایست از زمان آفرینش جهان، بارها رنج کشیده باشد. اما او اکنون یک بار برای همیشه در نقطه اوج تمامی اعصار ظاهر شد تا با قربانی خود، گناه را از میان بردارد. (عبرانیان 9 : 26)
- و دریافتم که هرآنچه خدا می‌کند، تا به ابد پایدار است و چیزی نتوان بر آن افزود یا از آن کاست. خدا آن را به عمل می‌آورد تا آدمیان از او بترسند. (جامعه 3 : 14)
- آنگاه در هرآنچه دست‌انم به عمل آورده بود و محنتی که در این کار کشیده بودم تأمل کردم؛ اینک تمام آن بطلت بود و در پی باد دویدن. و زیر آفتاب هیچ منفعتی نبود. (جامعه 2 : 11)
- تو خواهی خواند و من پاسخ خواهم داد، و مشتاق صنعت دست‌ان خویش خواهی شد. (ایوب 14 : 15)
- اما من همچون درخت زیتونی هستم که در خانه خدا می‌شکفد؛ من بر محبت خدا توکل دارم، تا ابدالآباد. به سبب آنچه کرده‌ای تو را جاودانه سپاس خواهم گفت؛ و در حضور سرسپردگان انتظار نام تو را خواهم کشید، زیرا که نیکوست. (مزمور 52 : 8)

(9 -

- در برابر دشمن، یاریمان فرما، زیرا یاری انسان عبث است. با خدا پیروز خواهیم شد، اوست که خصمان ما را پایمال خواهد کرد. (مزمور 108 : 12 - 13)
 - ای یهوه خدایم، یاری ام فرما؛ بر حسب محبت خویش، نجاتم بخش. بگذار بدانند که این دست توست، که تو، ای خداوند، آن را کرده‌ای. (مزمور 109 : 26 - 27)
 - ای یهوه، تو خدای من هستی، تو را برمی‌افرازم و نامت را می‌ستایم، زیرا که اعمال عجیب کرده‌ای، و تدبیرات قدیم خود را به انجام رسانیده‌ای، در امانت و راستی. (اشعیا 25 : 1)
 - اما آن که کاری نمی‌کند، بلکه به خدایی توکل می‌دارد که بی‌دینان را پارسا می‌شمارد، ایمان او برایش عدالت به شمار می‌آید. همان‌گونه که داوود نیز خجسته می‌خواند کسی را که خدا او را بدون اعمال عدالت می‌شمارد، و می‌گوید: (رومیان 4 : 5 - 6)
- کار عیسی به تنهایی کافی بود
تا ما را از همه گناهان، گذشته، حال و آینده نجات دهد.
- خداوند، تو برای ما آرامش مقرر خواهی داشت؛ هرآنچه کرده‌ایم، براستی تو برایمان کرده‌ای. (اشعیا 26 : 12)
 - نزد خدای متعال فریاد برمی‌آورم، نزد خدایی که مقصودش را برای من به انجام می‌رساند. (مزمور 57 : 2)
 - «و اما خدا، راه او کامل است؛ کلام خداوند خالص است. او کسانی را که بدو پناه می‌برند، جملگی سپر است. زیرا کیست خدا، جز یهوه؟ و کیست صخره، مگر خدای ما؟ خدا دژ استوار من است، و راهم را کامل می‌گرداند. (۲ سموئیل 22 : 31 - 33)
 - اما این کاهن، چون برای همیشه یک قربانی به جهت گناهان تقدیم کرد، به دست راست خدا بنشست. از آن هنگام، در انتظار است که دشمنانش کرسی زیر پایش گردند، زیرا با یک قربانی، تقدیس‌شدگان را تا ابد کامل ساخته است. (عبرانیان 10 : 12 - 14)
 - پس او قادر است آنان را که از طریق وی نزد خدا می‌آیند، جاودانه نجات بخشد، زیرا همیشه زنده است تا برایشان شفاعت کند. (عبرانیان 7 : 25)
 - ما چنین اطمینانی به واسطهٔ مسیح در حضور خدا داریم. نه آنکه خود کفایت داشته باشیم تا چیزی را به حساب خود بگذاریم، بلکه کفایت ما از خداست. (۲ قرن‌تیاں 3 : 4 - 5)
 - و شما در او، که همهٔ ریاستها و قدرتها را سر است، از کمال برخوردار گشته‌اید. (کولسیان 2 : 10)
 - آمین، آمین، به شما می‌گوییم، هر که ایمان دارد، از حیات جاویدان برخوردار است. (یوحنا 6 : 47)

نجات به طور کامل و رایگان از طریق کار و نیکی (عدالت) او فراهم شد.

- قربانیهای تشکر تقدیم کنند، و با فریاد شادی کارهای او را بازگویند.
(مزمور 107 : 22)
- اما مرا نیکوست که به خدا نزدیک باشم. خداوند گاز یهوه را پناهگاه خود ساخته ام تا همه کارهای تو را بازگویم. (مزمور 73 - 28)
- زیرا که تو ای خداوند، مرا به کارهای شادمان ساخته ای؛ پس در وصف اعمال دستهای تو شادمانه می سرایم. (مزمور 92 : 4)
- بسا کسان که مدعی محبتی پایدارند اما شخص وفادار را که تواند یافت؟
(امثال 20 - 6)
- خدایا، مرا محافظت فرما، زیرا که در تو پناه جُسته ام. خداوند را گفتم: «تویی خداوندگار من؛ جز تو مرا چیز نیکویی نیست!» (مزمور 16 : 1-2)
- در آن روز، یهوه خدایشان آنان را همچون گله ای که قوم او باشند نجات خواهد داد؛ و آنان همچون نگینهای تاج، بر سرزمین او خواهند درخشید. چه عظیم است نیکویی او، و چه عظیم، زیبایی اش! گندم، مردان جوان را شکوفا خواهد ساخت و شراب تازه، دوشیزگان را. (زکریا 9 : 16 - 17)
- وه که چه عظیم است احسان تو که برای ترسندگان ذخیره کرده ای، و آن را برای کسانی که در تو پناه می جویند، در برابر چشمان آدم به عمل می آوری.
(مزمور 31 : 19)
- خداوند را سپاس گویند زیرا که نیکوست، و محبت او جاودانه است.
(مزمور 136 : 1)
- جان کاهنان را به خوراک فراوان سیر خواهم ساخت، و قوم من از احسان من مملو خواهند شد؛» این است فرموده خداوند. (ارمیا 31 : 14)
- مردی که دیوها از او بیرون آمده بودند، از عیسی تمنا کرد بگذارد با وی همراه شود، اما عیسی او را روانه کرد و گفت: «به خانه خود برگرد و آنچه خدا برایت کرده است، بازگو.» پس رفت و در سرتاسر شهر اعلام کرد که عیسی برای او چه کرده است. (لوقا 8 : 38 - 39)
- بیایید و ببینید خدا چه ها کرده است، او در کارهای خود برای آدم، مهیب است.
(مزمور 66 : 5)

زیرا در درون ما خیر و عدالتی نیست، اما اگر تسلیم نیکی و عدالت خداوند باشیم، می توانیم نیکی و عدالت را در درون خود داشته باشیم.

- زیرا مسیح نیز یک بار برای گناهان رنج کشید، عدالت برای بدکاران، تا شما را نزد خدا بیاورد. او در عرصهٔ جسم کشته شد، اما در عرصهٔ روح، زنده گشت (۱ پطرس 3 : 18)

- زیرا به سبب ناآگاهی از آن عدالت که از خداست، و از آن رو که در پی اثبات عدالت خویش بودند، در برابر آن عدالت که از خداست، سر فرود نیاوردند. زیرا مسیح غایت شریعت است تا هر که ایمان آورد، عادل شمرده شود. (رومیان 10 : 3 - 4)
- بلکه نخست در پی پادشاهی خدا و عدالت او باشید، آنگاه همهٔ اینها نیز به شما عطا خواهد شد. (متی 6 : 33)

- خداوند می فرماید: «هان، روزهایی می آید که 'شاخه‌ای' عادل برای داوود بر پا می کنم؛ پادشاهی که به خردمندی سلطنت خواهد کرد، و عدل و انصاف را در این سرزمین به اجرا در خواهد آورد. در ایام او یهودا نجات خواهد یافت، و اسرائیل در امنیت به سر خواهد برد؛ و نامی که بدان نامیده خواهد شد این است: 'یهوه عدالت ما» (ارمیا 23 : 5 - 6)

- خداوند حقانیت ما را آشکار ساخته است؛ پس بیایید تا کارهای یهوه خدایمان را در صهیون اعلام کنیم. (ارمیا 51 - 10)
- دهانم از عدالت تو خبر خواهد داد، و از نجات تو، تمامی روز، هرچند شمار آنها از دانش من فراتر است. با اعمال پر قدرت خداوند یهوه خواهم آمد و عدالت تو را و بس اعلام خواهم کرد! (مزمور 71 : 15 - 16)

نجات یک هدیه رایگان است، کاملاً از فضل و رحمت خداوند، بدون هیچ گونه شایستگی یا دلیلی برای فخر فروشی در صورت دریافت آن.

- زیرا اگر به واسطهٔ نافرمانی یک انسان، مرگ از طریق او حکمرانی کرد، چقدر بیشتر آنان که فیض بیکران خدا و عطای عدالت را دریافت کرده‌اند، توسط آن انسان دیگر، یعنی عیسی مسیح، در حیات حکم خواهند راند. (رومیان 5 : 17)
- سپاس بر خدا برای عطای وصف ناپذیرش! (۲قرننتیان 9 : 15)
- زیرا به فیض و از راه ایمان نجات یافته‌اید - و این از خودتان نیست، بلکه عطای خداست - و نه از اعمال، تا هیچ کس نتواند به خود ببالد. (اَفَسسیان 2 : 8 - 9)

- موسی در جواب قوم گفت: «مترسید. بایستید و نجات خداوند را ببینید، نجاتی را که امروز برایتان به عمل می‌آورد. زیرا مصریانی را که امروز می‌بینید، دیگر هرگز نخواهید دید. خداوند برای شما خواهد جنگید؛ شما فقط آرام باشید.»

(خروج 14 : 13 - 14)

- در او، ما به واسطه خون وی رهایی یافته‌ایم، که این همان آمرزش گناهان است، که آن را به اندازه غنای فیض خود، (اِفْسَسِیان 1 : 7)
- اما اگر از راه فیض باشد، دیگر بر پایه اعمال نیست؛ وگرنه فیض دیگر فیض نیست. [اما اگر از راه اعمال باشد، دیگر بر پایه فیض نیست؛ وگرنه عمل دیگر عمل نیست.] (رومیان 11 : 6)

- ما را نه به سبب کارهای نیکویی که کرده بودیم، بلکه از رحمت خویش نجات بخشید، به غسل تولد تازه و نو شدنی که از روح القدس است؛ (تیتوس 3 : 5)

یکی از دزدانی که در کنار عیسی مصلوب شده بود، قبلاً او را نفرین کرده بود، اما به لطف خدا درست قبل از مرگش تغییری در دلش ایجاد شد و عیسی با گفتن اینکه در ملکوت خواهد بود نشان داد که نجات یافته است.

- دو راهزن نیز با وی بر صلیب شدند، یکی در سمت راست و دیگری در سمت چپ او. آن دو راهزن نیز که با وی بر صلیب شده بودند، به همین‌سان به او اهانت می‌کردند. (مَتّی 27 : 38 - 44)

- یکی از دو جنایتکاری که بر صلیب آویخته شده بودند، اهانت‌کنان به او می‌گفت: «مگر تو مسیح نیستی؟ پس ما و خودت را نجات بده!» اما آن دیگر او را سرزنش کرد و گفت: «از خدا نمی‌ترسی؟ تو نیز زیر همان حکمی! مکافات ما به حق است، زیرا سزای اعمال ماست. اما این مرد هیچ تقصیری نکرده است.» سپس گفت: «ای عیسی، چون به پادشاهی خود رسیدی، مرا نیز به یاد آور.» عیسی پاسخ داد: «آمین، به تو می‌گویم، امروز با من در فردوس خواهی بود.» (لوقا 23 : 39 - 43)

عیسی با آنچه بر روی صلیب گفت، نشان داد که طبق محبت خود، نجات را به طور کامل برای ما به پایان رساند.

- چون عیسی شراب را چشید، گفت: «به انجام رسید.» سپس سر خم کرد و روح خود را تسلیم نمود. (یوحنا 19 : 30)
- مسیح به جای ما لعن شد و این‌گونه ما را از لعنت شریعت باز خرید کرد، زیرا نوشته شده که «هر که به دار آویخته شود ملعون است.» (غلاطیان 3 : 13)

• «خداوند، تو به دادرسی من آمدی، و حیاتم را فدیۀ کردی. (مراثی اِرمیا 3 – 58)

رستاخیز عیسی نشان می دهد که او زندگی بدون گناه داشت و به عنوان جایگزینی برای گناه ما پذیرفته شد.

• او به خاطر گناهان ما تسلیم مرگ گردید و به جهت عادل شمرده شدن ما، از مردگان برخیزانیده شد. (رومیان 4: 25)

• و اگر مسیح برنخاسته، ایمان شما باطل است و شما همچنان در گناهان خود هستید. بلکه آنان نیز که در مسیح خفته اند، از دست رفته اند. اگر تنها در این زندگی به مسیح امیدواریم، حال ما از همه دیگر آدمیان رقت انگیزتر است. اما مسیح برآستی از مردگان برخاسته و نوبر خفتگان شده است. (اقرنتیان 15 : 17 – 20)

• متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که از رحمت عظیم خود، ما را به واسطه رستاخیز عیسی مسیح از مردگان، تولدی تازه بخشید، برای امیدی زنده (اپطرس 1 : 3)

• عیسی گفت: «قیامت و حیات مَنَم. آن که به من ایمان آورد، حتی اگر بمیرد، زنده خواهد شد. (یوحنا 11 : 25)

9. سادگی اعتماد به عیسی.

نجات خداوند نیز به خبر خوش معروف است زیرا ما نیازی به تلاش برای رسیدن به آن نداریم، بلکه فقط باید به عیسی ایمان و اعتماد داشته باشیم.

• اما بیم دارم همان گونه که حوا فریب حیلۀ مار را خورد، فکر شما نیز از سرسپردگی صادقانه و خالصی که به مسیح دارید، منحرف شود. (۲قرنتیان 11 : 3)

• آنگاه از او پرسیدند: «چه کنیم تا کارهای پسندیده خدا را انجام داده باشیم؟» عیسی در پاسخ گفت: «کار پسندیده خدا آن است که به فرستاده او ایمان آورید.» (یوحنا 6 : 28 – 29)

• پیامبران جملگی درباره او شهادت می دهند که هر که بدو ایمان آورد، به نام او آمرزش گناهان خواهد یافت.» (اعمال 10 : 43)

• به هوش باشید کسی شما را با فلسفه ای پوچ و فریبنده اسیر نسازد، که نه بر مسیح، بلکه بر سنت آدمیان و اصول ابتدایی این دنیا استوار است. (کولسیان 2 : 8)

• می دانیم که انسان نه با اعمال شریعت، بلکه با ایمان به عیسی مسیح پارساشمرده می شود. پس ما خود نیز به مسیح عیسی ایمان آوردیم تا با ایمان به مسیح پارسا

شمرده شویم و نه با اعمال شریعت، زیرا هیچ بشری از راه انجام اعمال شریعت پارسا شمرده نمی‌شود. (غلاطیان 2 : 16)

- ای تمامی زمین، برای خداوند بسرایید؛ روز به روز نجات او را بشارت دهید! (۱ تواریخ 23 : 16)

برخی سعی می‌کنند با اضافه کردن الزاماتی که باید انجام شوند تا نجات یابند، سادگی انجیل را تحریف کنند.

- «هر سخن خدا پیراسته است؛ او کسانی را که به وی پناه می‌برند، سپر است. به سخنان او می‌فزا، وگرنه تو را توبیخ خواهد کرد و خود را دروغگو خواهی نمود. (امثال 30 : 5 – 6)
- از که مشوش و هراسان شدی که خیانت ورزیدی؟ که مرا به یاد نیاوردی و هیچ اعتنا نکردی؟ آیا نه از آن رو که دیرزمانی لب فرو بستم، پس حال دیگر ترس مرا به دل نداری؟ من عدالت و اعمال تو را بیان خواهم کرد، اما تو از آن سودی نخواهی برد. آنگاه که فریاد کمک بلند می‌کنی، بتهایی که خود گرد آورده‌ای رهایی‌ات دهند! به یقین که باذ آنها را خواهد رفت و جملگی به نفسی رانده خواهند شد. اما آن که در من پناه جوید، وارث زمین خواهد شد و کوه مقدس مرا به میراث خواهد برد. (اشعیا 57 : 11 – 13)
- «من شما را چون گاهی رانده از باد صحرا، پراکنده خواهم ساخت. این است قرعه تو، و نصیبی که برایت رقم زده‌ام؛» خداوند این را می‌گوید. «زیرا مرا از یاد بردی و به دروغ اعتماد کردی. پس من خود دامن‌ت را تا روی صورتت بالا خواهم زد، و رسوایی‌ات دیده خواهد شد. (ارمیا 13 : 24 – 26)
- در شگفتم که شما بدین زودی از آن که شما را به واسطه فیض مسیح فرا خوانده است رویگردان شده، به سوی انجیلی دیگر می‌روید. البته انجیلی دیگر وجود ندارد، اما کسانی هستند که شما را مشوش می‌سازند و برآنند که انجیل مسیح را تحریف کنند. اما حتی اگر ما یا فرشته‌ای از آسمان، انجیلی غیر از آنچه ما به شما بشارت دادیم موعظه کند، ملعون باد! (غلاطیان 1 : 6 – 8)

گناه بت پرستی نیز شامل پرستش خود (مخلوق) با ارزش گذاشتن برای اعمال خود به جای خدا (خالق) است.

- سرزمینشان پر از بتهای بی‌ارزش است؛ در برابر صنعت دست خویش سجده می‌کنند، در برابر آنچه انگشتانشان ساخته است. (اشعیا 2 : 8)

- و من داورپهای خود را به سبب تمامی شرارت‌هایشان بر ایشان اعلام خواهم کرد، زیرا مرا ترک گفته، برای خدایان غیر بخور سوزاندند و کارهای دست خویش را پرستش کردند. (ارمیا 1 : 16)
- آنان حقیقت خدا را با دروغ معاوضه کردند و مخلوق را به جای خالق پرستش و خدمت نمودند، خالقی که تا ابد او را سپاس باد. آمین. (رومیان 1 : 25)
- کسی عادلانه اقامه دعوی نمی‌کند، و هیچ‌کس به امانت محاکمه نمی‌شود. بر بطالت توکل می‌دارند، و به دروغ سخن می‌گویند؛ به آزار آبستن می‌شوند، و شرارت می‌زایند! (اشعیا 59 : 4)
- آنان که بت‌های بی‌ارزش را عبادت می‌کنند، وفاداری خویش را ترک می‌گویند. اما من با آواز شکرگزاری برای تو قربانی خواهم کرد، و نذر من را آدا خواهم نمود. نجات از آن خداوند است. « (یونس 2 : 8 - 9)

نباید به خود ببالیم و فکر کنیم که قادر به مشارکت هستیم، بلکه باید با بریدن هرگونه اعتماد به نفس در خودمان

- آنان که می‌خواهند خود را به ظاهر خوب نشان دهند، و ادارتان می‌کنند که ختنه شوید، تنها به این نیت که به خاطر صلیب مسیح آزار نبینند. زیرا حتی آنان که ختنه می‌شوند شریعت را اجرا نمی‌کنند، بلکه می‌خواهند شما ختنه شوید تا به جسم شما افتخار کنند. اما مباد که من هرگز به چیزی افتخار کنم جز به صلیب خداوندان عیسی مسیح، که به واسطه آن، دنیا برای من بر صلیب شد و من برای دنیا. زیرا نه ختنه چیزی است و نه ختنه‌ناشدگی؛ آنچه اهمیت دارد خلقت جدید است. (غلاطیان 6 : 12 - 15)
- پس اگر کسی در مسیح باشد، خلقتی تازه است. چیزهای کهنه درگذشت؛ هان، همه چیز تازه شده است! (۲قرن‌تیا 5 : 17)
- زیرا ختنه‌شدگان واقعی ماییم که در روح خدا عبادت می‌کنیم، و فخرمان به مسیح عیسی است و به افتخارات انسانی خود اتکا نداریم (فیلیپیان 3:3)
- پس دل‌های خود را ختنه کنید و دیگر گردنکشی ننمایید. (تثنیه 10:16)

خداوند استفاده از سوار کردن اسب را به عنوان نمادی از قرار دادن اعتماد در جسم (خود) استفاده می‌کند، و ما را از عواقب این کار خبر می‌دهد.

- وای بر آنان که برای کمک، به مصر فرود می‌آیند و بر اسبان توکل می‌کنند، که اعتمادشان بر کثرت ارابه‌ها و قدرت سوارکاران است، اما به قدوس اسرائیل نظر نمی‌کنند و از خداوند یاری نمی‌طلبند. اما او نیز حکیم است و بلا نازل می‌کند؛ او از

- کلام خود باز نمی‌گردد، بلکه بر ضد خاندان شریران برمی‌خیزد، و بر ضد آنان که بدکاران را یاری می‌رسانند. اما مصریان انسانند و نه خدا؛ اسبانشان جسمند و نه روح. آنگاه که خداوند دست خود را دراز کند یاری‌رساننده خواهد لغزید، یاری‌گیرنده خواهد افتاد، و هر دو با هم هلاک خواهند شد. (اشعیا 31 : 1 - 3)
- روح است که زنده می‌کند؛ جسم را فایده‌ای نیست. سخنانی که من به شما گفتم، روح و حیات است. (یوحنا 6 : 63)
 - آنگاه مرا گفت: «این است کلام خداوند به زروبابل: نه به قدرت و نه به قوّت، بلکه به روح من؛ خداوند لشکرها می‌فرماید. (زکریا 4 : 6)
 - امید بستن بر اسب برای پیروزی بیهوده است، زیرا به قوّت عظیم خود خلاصی نتواند داد. هان چشمان خداوند بر ترسندگان اوست، بر آنان که به محبت او امیدوارند، تا جان ایشان را از مرگ برهاند و ایشان را در قحطی زنده نگاه دارد. (مزمور 33 : 17 - 19)
 - پس چرا این قوم به ارتدادِ دائمی مرتد شده‌اند؟ ایشان به فریب تمسک می‌جویند و از بازگشت سر باز می‌زنند. من به دقت گوش فرا دادم، اما ایشان به درستی سخن نمی‌گویند؛ هیچ‌یک از شرارت خویش توبه نمی‌کند، و نمی‌گویند: «چه کرده‌ام؟» بلکه هر یک همچون اسبی که به جنگ می‌تازد، به راه خود می‌رود. (ارمیا 8 : 5 - 6)
 - از نیروی اسب خشنود نمی‌گردد، و ساقهای انسان پسندیده‌ او نیست. خشنودی خداوند در ترسندگان اوست، در آنان که به محبت او امیدوارند. (مزمور 147 : 10 - 11)
 - ای اسرائیل، به سوی یهوه خدایت بازگشت نما، زیرا به سبب شرارت خود افتاده‌ای. کلمات مناسب برگرفته، به سوی خداوند بازگشت نما؛ او را بگو: «شرارت را به تمامی بیامرز، و آنچه را نیکوست قبول فرما، تا ثمرهٔ لبهایمان را تقدیمت کنیم. آشور ما را نجات نخواهد داد و بر اسبان سوار نخواهیم شد، و دیگر به کارِ دستان خود نخواهیم گفت: «خدای ما!» زیرا تویی که بر یتیمان شفقت می‌کنی.» (هوزیا 14 : 1 - 3)
 - آنگاه موسی و قوم بنی‌اسرائیل این سرود را برای خداوند سرآیدند: «خداوند را خواهم سرآید، زیرا شکوهمندانه پیروز شده است؛ اسب و سوارش را، به دریا افکند. خداوند قوّت و سرود من است؛ او نجات من گشته است؛ این است خدای من، او را خواهم ستود؛ اوست خدای پدر من، او را برمی‌افرازم. (خروج 15 : 1 - 2)
 - اینان ارابه‌ها و آنان اسبها را، اما ما نام یهوه خدای خود را ذکر خواهیم کرد. (مزمور 20 : 7)

خدا ما را با بالاترین قیمت خریداری کرده چون خدا ما را آفریده و دوستان دارد، اما خدا از غرور و اعتماد به نفس متنفر است. توکل ما باید به خدا باشد.

- ترس خداوند، نفرت از بدی است؛ من از کبر و غرور، راه بد و زبان منحرف نفرت دارم. (امثال 8: 13)
- زیرا اینهاست آنچه از درون و دل انسان بیرون می آید: افکار پلید، بی عفتی، دزدی، قتل، زنا، طمع، بدخواهی، حیله، هرزگی، حسادت، تهمت، تکبر و حماقت. این بدیها همه از درون سرچشمه می گیرد و آدمی را نجس می سازد.» (مرفس 7: 21 - 23)
- غرور آدمی او را خوار می سازد، اما شخص افتاده دل عزت می یابد. (امثال 29: 23)
- غرور پیشرو نابودی است، و دل متکبر پیشرو لغزش. (امثال 16: 18)
- پیش روی انسان راهی هست که در نظرش درست می نماید، اما در آخر به مرگ می انجامد. (امثال 14: 12)
- «هان او را که به خویشتن می بالد ملاحظه کن! جان او در اندرونش صالح نیست؛ اما عادل به ایمان خود زیست خواهد کرد. (حَبَقوق 2: 4)
- با کارهای شگفت در عدالت نجاتبخش خویش ما را اجابت می فرماید، ای خدای نجات ما، که اعتماد همه کرانه های زمین و دوردست ترین دریاها بر توست. (مزمور 65: 5)

در اینجا، مانند آنچه عیسی به دو مرد آموخت، یکی از آنها بر اساس اعمالش اعتماد دارد، و دیگری بر اساس رحمت خدا

- آنگاه برای برخی که از پارسایی خویش مطمئن بودند و بر دیگران به دیده تحقیر می نگریستند، این مثل را آورد: «دو تن برای عبادت به معبد رفتند، یکی فریسی، دیگری خراجگیر. فریسی ایستاد و با خود چنین دعا کرد: "خدایا، تو را شکر می گویم که همچون دیگر مردمان دزد و بدکاره و زناکار نیستم، و نه مانند این خراجگیرم. دو بار در هفته روزه می گیرم و از هر چه به دست می آورم، دهیک می دهم." اما آن خراجگیر دور ایستاد و نخواست حتی چشمان خود را به سوی آسمان بلند کند، بلکه بر سینه خود می کوفت و می گفت: "خدایا، بر من گناهکار رحم کن." به شما می گویم که این مرد، و نه آن دیگر، عادل شمرده شده به خانه رفت. زیرا هر که خود را برافرازد، خوار خواهد شد، و هر که خود را خوار سازد، سرافراز خواهد گردید.» (لوقا 18: 9 - 14)

ما باید اراده پدر را انجام دهیم و به کار تمام شده عیسی اعتماد کنیم، نه اینکه در نهایت به «اعمال توانا» خود اعتماد کنیم.

- «نه هر که مرا 'سرورم، سرورم' خطاب کند به پادشاهی آسمان راه یابد، بلکه تنها آن که اراده پدر مرا که در آسمان است، به جا آورد. در آن روز بسیاری مرا خواهند گفت: "سرور ما، سرور ما، آیا به نام تو نبوت نکردیم؟ آیا به نام تو دیوها را بیرون نراندیم؟ آیا به نام تو معجزات بسیار انجام ندادیم؟" اما به آنها به صراحت خواهم گفت، "هرگز شما را نشناخته‌ام. از من دور شوید، ای بدکاران!" (متی 7 : 21 - 23)

10 . پادشاهی و جهنم.

- آتش جایی است که شیطان و همه کسانی که راه خدا را رد می کنند در آنجا به پایان می رسد.
- هشیار و مراقب باشید، زیرا دشمن شما ابلیس همچون شیری غرّان در گردش است و کسی را می جوید تا ببلعد. (۱ پطرس 5 : 8)
 - و ابلیس، که آنان را فریب داده بود، به دریاچه آتش و گوگرد افکنده شد، جایی که آن وحش و نبی کذاب افکنده شده بودند. اینان روز و شب تا ابد عذاب خواهند کشید. (مکاشفه 20 : 10)
 - اما چون چشم در جهان مردگان گشود، خود را در عذاب یافت. از دور، ابراهیم را دید و ایلعازر را در جوارش. پس با صدای بلند گفت: "ای پدر من ابراهیم، بر من ترحم کن و ایلعازر را بفرست تا نوک انگشت خود را در آب تر کند و زبانم را خنک سازد، زیرا در این آتش عذاب می کشم." (لوقا 16 : 22 - 24)
 - و دود عذاب آنان تا ابد به بالا خواهد رفت. برای آنان که آن وحش و آن تمثال او را می پرستند و برای آنان که نشان نام او را می پذیرند، نه در شب و نه در روز آسایش نخواهد بود. « (مکاشفه 14 : 11)

اما اگر نجات خدا را بپذیریم، ما نجات یافته ایم و آرامش ابدی خواهیم داشت و با او در ملکوت شادی کرد (زمین جدید)

- در تو ای خداوند پناه جُسته‌ام؛ هرگز مگذار سرافکنده شوم! به عدالت خویش مرا برهان و خلاصی‌ام ده. گوش خود را به من مایل گردان و نجاتم بخش! (مزمور 71 : 1 - 2)

- او مرگ را تا به ابد فرو خواهد بلعید؛ خداوند یهوه اشکها را از هر چهره خواهد زدود، و ننگ قوم خویش را از تمامی زمین بر خواهد گرفت، زیرا که خداوند سخن گفته است. (اشعیا 25 : 8)
- او هر اشکی را از چشمان آنها پاک خواهد کرد. و دیگر مرگ نخواهد بود؛ و ماتم و شیون و درد وجود نخواهد داشت، زیرا چیزهای اول سپری شد.» (مکاشفه 21 : 4)
- و دیگر شب وجود نخواهد داشت و آنها به نور چراغ یا خورشید نیازمند نخواهند بود، زیرا خداوند خدا به آنها روشنایی خواهد بخشید. و آنها تا ابد سلطنت خواهند کرد. (مکاشفه 22 : 5)
- «هان من آسمانی جدید و زمینی جدید خواهم آفرید، و امور پیشین دیگر به یاد آورده نخواهد شد، و از ذهن نخواهد گذشت. بلکه از آنچه من می آفرینم، تا ابد شادی و وجد کنید، زیرا من اورشلیم را چنان خواهم آفرید که مکان وجد باشد، و قوم آن را چنانکه مایه شادی. (اشعیا 65 : 17 - 18)
- مسکن من با ایشان خواهد بود؛ من خدای ایشان خواهم بود و آنان قوم من خواهند بود. (حزقیال 37 : 27)
- سپس آسمانی جدید و زمینی جدید دیدم، زیرا آسمان اول و زمین اول سپری شده بود و دیگر دریایی وجود نداشت. و شهر مقدس اورشلیم جدید را دیدم که از آسمان از نزد خدا پایین می آمد، آماده شده همچون عروسی که برای شوهر خود آراسته شده باشد. و از تخت، صدای بلندی شنیدم که گفت: «اینک، مسکن خدا با آدمیان است، و او با آنها ساکن خواهد شد؛ و ایشان قوم او خواهند بود، و خود خدا با ایشان خواهد بود و خدای ایشان خواهد بود. (مکاشفه 21 : 1 - 3)
- اما ما بنا بر وعده او مشتاقانه در انتظار آسمانی جدید و زمینی جدید هستیم که منزلگه پارسایی است. (۲ پطرس 3 : 13)
- یکدیگر را با بوسه محبت آمیز سلام گویند. بر همه شما که در مسیح هستید، سلامتی باد. (۱ پطرس 5 : 14)
- حال، خداوند سلامتی، خود همواره و از هر حیث به شما سلامتی عطا فرماید. خداوند با همگی شما باد. (۲ تسالونیکیان 3 : 16)

1 1 . قربانی و قانون.

خدا قربانی نمی خواهد. قربانی‌ها یادآور جدیت گناه و نیاز به منجی آینده بود.

- به قربانی و هدیه رغبت نداشتی، اما گوشه‌های مرا گشودی؛ قربانی تمام‌سوز و قربانی گناه را مطالبه نکردی. (مزمور 40 : 6)
 - خداوند می گوید: «از انبوه قربانیهای شما چرا چه سود؟ از قربانیهای تمام‌سوز قوچها و چربی حیوانات پروار سیر شده‌ام، و مرا به خون گاو و بره و بز رغبتی نیست. آنگاه که می آید تا به حضورم حاضر شوید، کیست که این را از شما خواسته است که صحنه‌های مرا چنین لگدمال کنید؟ هدایای باطل، دیگر میاورید؛ از بخور کراحت دارم. گردهم آبی مخصوص را توأم با شرارت تحمل نتوانم کرد، خواه ماه نو باشد، خواه شب‌ات، و خواه دعوت جماعت. (اشعیا 1 : 11 - 13)
 - زیرا محبت را می‌پسندم نه قربانی را، و معرفت خدا را، بیش از قربانیهای تمام‌سوز. (هوزیا 6 : 6)
 - «خدایی که جهان و هرآنچه را در آن است آفرید، مالک آسمان و زمین است و در معابد ساخته دست بشر ساکن نمی‌شود. دستان بشری نمی‌تواند خدمتی به او بکند، چنانکه گویی به چیزی محتاج باشد، زیرا خود بخشنده حیات و نفس و هر چیز دیگر به جمیع آدمیان است. (اعمال 17 : 24 - 25)
- زیرا شرایط لازم برای فداکاری آرمانی، نشان دادن نیاز ماست به یک نجات دهنده بدون گناه، که عیسی مسیح است، تنها قربانی قابل قبول.
- آنچه را که نقص دارد تقدیم نکنید، زیرا به جهت شما پذیرفته نخواهد شد. «وقتی کسی قربانی رفاقت از رمه یا گله به خداوند تقدیم می‌کند، خواه برای ادای نذر و خواه به عنوان قربانی اختیاری، برای آن که پذیرفته شود باید بی‌عیب و بری از هر نقص باشد. (لاویان 22 : 20 - 21)
 - بره شما باید بی‌عیب باشد و نرینه یک ساله. از گوسفندان یا بزها آن را بگیرید. (خروج 12 : 5)
 - زیرا می‌دانید از شیوه زندگی باطلی که از پدران‌تان به ارث برده بودید، بازخرید شده‌اید، نه به چیزهای فانی چون سیم و زر، بلکه به خون گرانبهای مسیح، آن بره بی‌عیب و بی‌نقص. (اپطرس 1 : 18 - 19)
 - فردای آن روز، یحیی چون عیسی را دید که به سویش می‌آید، گفت: «این است بره خدا که گناه از جهان برمی‌گیرد! (یوحنا 1 : 29)

• شما می‌دانید که او ظهور کرد تا گناهان را از میان بردارد. در او هیچ گناهی نیست.
(ایوحنا 3 : 5)

• زیرا کاهن اعظم ما چنان نیست که نتواند با ضعفهای ما همدردی کند، بلکه کسی است که از هر حیث همچون ما وسوسه شده است، بدون اینکه گناه کند. پس آزادانه به تخت فیض نزدیک شویم تا رحمت بیابیم و فیضی را حاصل کنیم که به هنگام نیاز یاریمان دهد. (عبرانیان 4 : 15 - 16)

خدا میخواهد که ما توبه بکنیم (اعتراف ما به گناه و اعتماد به عیسی) را به جای قربانی کردن (کارهایی که به اعتقاد ما خوب هستند) می‌خواهد.

• «با چه به حضور خداوند بیایم، و در پیشگاه خدای متعال خم شوم؟ آیا با قربانیهای تمام‌سوز، و با گوساله‌های یک ساله؟ آیا خداوند از هزاران قوچ خشنود خواهد شد، و از ده هزاران نهر روغن؟ آیا نخست‌زاده‌ام را به جهت عصیانم بدهم، و ثمره بدن خویش را برای گناه جانم؟» ای مرد، او تو را از آنچه نیکوست آگاه ساخته است؛ و خداوند از تو چه می‌طلبد، جز آنکه انصاف را به جای آری و محبت را دوست بداری، و با فروتنی در حضور خدایت سلوک کنی؟ (میکاه 6 : 6 - 8)

• تو به قربانی رغبت نداری، وگرنه می‌آوردم؛ تو از قربانی تمام‌سوز خرسند نمی‌شوی. قربانیهای پسندیده خدا روح شکسته است؛ خدایا، دل شکسته و توبه‌کار را خوار نخواهی شمرد. (مزمور 51 : 16 - 17)

• قربانیهای شایسته تقدیم کنید، و بر خداوند توکل بدارید. (مزمور 4 : 5)

• پس بیایید تعالیم ابتدایی درباره مسیح را پشت سر نهاده، به سوی کمال پیش برویم، و دیگر بار توبه از اعمال منتهی به مرگ، و ایمان به خدا، (عبرانیان 6 : 1)

• نیز به یهودیان و یونانیان هر دو، اعلام داشته‌ام که باید با توبه به سوی خدا بازگردند و به خداوند ما عیسی مسیح ایمان آورند. (اعمال 20 : 21)

شریعت در عهد عتیق به عنوان وسیله نجات داده نشده است، بلکه برای کمک به ما در درک نیاز خود به یک ناجی داده شده است.

• زیرا آن فرمان، چراغ است و آن رهنمود، نور، و توبیخ‌های ادب‌آموز، راه حیات،
(امثال 6 : 23)

• اکنون آگاهیم که آنچه شریعت می‌گوید خطاب به کسانی است که زیر شریعتند تا هر دهانی بسته شود و دنیا به تمامی در پیشگاه خدا محکوم شناخته شود. زیرا هیچ بشری با به جا آوردن اعمال شریعت، در نظر خدا عادل شمرده نمی‌شود، بلکه شریعت گناه را به ما می‌شناساند. (رومیان 3 : 19 - 20)

- چرا اینجا نشسته‌ایم؟ گرد آید تا به شهرهای حصاردار درآییم، و در آنجا تلف شویم، زیرا یهوه خدای ما، ما را به مرگ محکوم کرده و به ما و آب تلخ نوشانیده است، از آن رو که به خداوند گناه ورزیده‌ایم. (ارمیا 8 : 14)
- یهودا پاسخ داد: «به سرورمان چه بگوییم، و چه جوابی بدهیم؟ چگونه بی گناهی خود را ثابت کنیم؟ خدا تقصیر بندگان را دریافته است. اینک ما و آن که جام در دست او یافت شد، غلامان سرور خویش خواهیم بود.» (پیدایش 44 : 16)
- تنها برای خدا جان من در سکوت انتظار می‌کشد، زیرا نجات من از جانب اوست. (مزمور 62 : 1)
- زمانی که تمامی قوم اسرائیل در پیشگاه یهوه خدایت، در جایی که او برمی‌گزیند، حاضر می‌شوند، این شریعت را در حضور تمامی اسرائیل به گوش آنان بخوان. قوم را گرد آور، یعنی مردان و زنان و کودکان را، و نیز غریبانی را که در شهرهایتان ساکنند، تا گوش فرا داده، بیاموزند که از یهوه خدایتان بترسند و تمامی کلمات این شریعت را به‌دقت به جای آورند، (تثنیه 31 : 11-12)
- پس خداوند به ما فرمان داد تا همه این فرایض را به جای آریم و از یهوه خدای خود بترسیم، تا همیشه سعادت‌مند باشیم و ما را زنده نگاه دارد، چنانکه تا امروز شده است. (تثنیه 6 : 24)
- شریعت فقط سایه چیزهای نیکوی آینده است، نه صورت واقعی آنها. از همین رو، هرگز نمی‌تواند با قربانیهایی که سال به سال پیوسته تکرار می‌شود، آنان را که برای عبادت نزدیک می‌آیند، کامل سازد. وگرنه آیا تقدیم آنها متوقف نمی‌شد؟ زیرا در آن صورت، عبادت‌کنندگان یک بار برای همیشه پاک می‌شدند و از آن پس دیگر برای گناهان خود احساس تقصیر نمی‌کردند. اما آن قربانیها هر سال یادآور گناهانند، چرا که ممکن نیست خون گاوها و بزها گناهان را از میان بردارد. (عبرانیان 10 : 1-3-4)
- پس شریعت مرئی ما شد تا زمانی که مسیح بیاید و به وسیله ایمان عادل شمرده شویم. (غلاطیان 3 : 24)
- «پس، ای برادران، بدانید آمرزش گناهیانی که به واسطه همین شخص فراهم آمده است، به شما اعلام می‌شود. اکنون هر که ایمان بیاورد، به واسطه او عادل شمرده می‌شود در هرآنچه نتوانستید به واسطه شریعت موسی عادل شمرده شوید. (اعمال 13 : 38-39)

"شریعت استراحت سبت به عنوان نشانه‌ای از اینکه باید از کارهایمان استراحت کنیم و به کار خدا اعتماد کنیم به ما داده شده است."

- «به بنی اسرائیل بگو: "بر شماست که شَبَّات‌های مرا نگاه دارید؛ زیرا در نسل‌های شما نشانه‌ای خواهد بود میان من و شما، تا بدانید که من خداوند هستم که شما را تقدیس می‌کنم. شَبَّات را نگاه دارید، زیرا که برای شما مقدس است. هر که آن را حرمت نهد، البته کشته شود؛ هر که در آن روز کار کند از میان قوم خود منقطع شود. (خروج 31 : 13 - 14)
 - پس مگذارید کسی در خصوص آنچه می‌خورید و می‌آشامید، یا در خصوص نگاه داشتن اعیاد و ماه نو و روز شَبَّات، محکومتان کند. اینها تنها سایهٔ امور آینده بود، اما اصل آنها در مسیح یافت می‌شود. (کولسیان 2 : 16 - 17)
 - در آن وقت، عیسی اظهار داشت: «ای پدر، مالک آسمان و زمین، تو را می‌ستایم که این حقایق را از دانایان و خردمندان پنهان داشته و بر کودکان آشکار کرده‌ای. آری، ای پدر، زیرا خشنودی تو در این بود. پدرم همه چیز را به من سپرده است. هیچ کس پسر را نمی‌شناسد جز پدر، و هیچ کس پدر را نمی‌شناسد جز پسر، و آنان که پسر بخواهد او را بر ایشان آشکار سازد. «بیاپید نزد من، ای تمامی زحمتکشان و گرانباران، که من به شما آسایش خواهم بخشید. (متی 11 : 25 - 28)
- مردم در عهد عتیق به خاطر کارهایی که انجام دادند نجات پیدا نکردند، بلکه به نعمت خدا از طریق ایمان به نجاتی که از جانب خدا می‌آمد نجات یافتند.
- ای سخت‌دلان، به من گوش فرا دهید! ای شما که از عدالت به‌دورید! اکنون عدالت خود را نزدیک می‌آورم؛ دور نیست، و نجات من تأخیر نخواهد کرد. نجات را به صَهِیون ارزانی خواهم داشت، و فرّ و شکوه خویش را به اسرائیل.» (اشعیا 46 : 12 - 13)
 - خداوند چنین می‌فرماید: «انصاف را نگاه داشته، عدالت را به عمل آورید، زیرا نجات من نزدیک شده، و عدالت من به‌زودی منکشف خواهد شد. (اشعیا 56 : 1)
 - اما من به سوی خداوند چشم می‌دوزم، و برای خدای نجاتِ خویش انتظار می‌کشم؛ خدای من مرا اجابت خواهد کرد. (میکاه 7:7)
 - اما من می‌دانم که ولیّ من زنده است، و در آخر بر زمین خواهد ایستاد. (ایوب 19 : 25)
 - و اما من، بر محبت تو توکل می‌دارم؛ دلم در نجات تو شادی خواهد کرد. (مزمور 5 : 13)

- **حَنَّا دعا کرده، گفت: «دل من در خداوند به وجد می آید، و شاخ من در خداوند برافراشته شده است. دهانم بر دشمنانم فخر می کند، زیرا که در نجات تو شادمانم. «قدوسی همچون یهوه نیست، زیرا غیر از تو دیگری نیست، و نه صخره‌ای همچون خدای ما. (اسموئیل 2: 1 - 2)**
- **در آن روز خواهند گفت: «هان این خدای ما است که منتظر او بودیم تا نجاتمان بخشد. این خداوند است که منتظر او بودیم، پس در نجات او وجد و شادی کنیم.» (اشعیا 25: 9)**

بسیاری از یهودیان به درستی آمدن عیسی را پیش بینی می کردند مانند، شمعون و حنّه که عیسی را زمانی که کوچک بود دیدند.

- **در آن زمان، مردی عادل و دیندار، شمعون نام، در اورشلیم می زیست که در انتظار تسلی اسرائیل بود و روح القدس بر او قرار داشت. روح القدس بر وی آشکار کرده بود که تا مسیح خداوند را نبیند، چشم از جهان فرو نخواهد بست. پس شمعون به هدایت روح وارد صحن معبد شد و چون والدین عیسای نوزاد او را آوردند تا آیین شریعت را برایش به جای آورند، شمعون در آغوشش گرفت و خدا را ستایش کنان گفت: «ای خداوند، حال بنا به وعده خود، خدمت را به سلامت مرخص می فرمایی. زیرا چشمان من نجات تو را دیده است، (لوقا 2: 25 - 28 - 30)**
- **در آنجا نبیه ای می زیست، حَنَّا نام، دختر فنوئیل از قبیله اشیر، که بسیار سالخورده بود. حَنَّا پس از هفت سال زناشویی، شوهرش را از دست داده بود و تا هشتاد و چهار سالگی بیوه مانده بود. او هیچ گاه معبد را ترک نمی کرد، بلکه شبانه روز، با روزه و دعا به عبادت مشغول بود. حَنَّا نیز در همان هنگام پیش آمد و خدا را سپاس گفته، با همه کسانی که چشم انتظار رهایی اورشلیم بودند، درباره عیسی سخن گفت. (لوقا 2: 36 - 38)**

2. 1. پیشگویی ها و شباهت ها.

- پیشگویی های عهد عتیق نشان می دهد که عیسی خدای پسر است (عمانوئیل به معنای خدا با ماست) و نشان می دهد که او گناهان ما را به دوش خواهد کشید.
- زیرا که برای ما کودکی زاده و پسری به ما بخشیده شد؛ سلطنت بر دوش او خواهد بود و او 'مشاور شگفت انگیز' و 'خدای قدیر' و 'پدر سرمدی' و 'سرور صلح' خوانده خواهد شد. (اشعیا 9: 6)

- بنابراین خود خداوند به شما نشانه‌ای خواهد داد: اینک باکره آبستن شده، پسری خواهد زاد و او را عِمانوئیل نام خواهد نهاد. (اشعیا 7: 14)
- کیست که به آسمان صعود و از آنجا نزول کرده باشد؟ کیست که باد را در مُشت خود گرد آورده باشد؟ کیست که آبها را در ردایی پیچیده باشد؟ کیست که جملهٔ کرانه‌های زمین را استوار کرده باشد؟ نام او چیست و پسر او چه نام دارد؟ بگو اگر می‌دانی! (امثال 30: 4)
- پسر را ببوسید، مبادا به خشم آید، و در راه هلاک شوید، زیرا خشم او به دمی فروخته می‌شود. خوشا به حال همهٔ آنان که به او پناه می‌برند. (مزمور 2: 12)
- حال آنکه به سبب نافرمانیهای ما بدنش سوراخ شد، و به جهت تقصیرهای ما له گشت؛ تأدیبی که ما را سلامتی بخشید بر او آمد، و به زخمهای او ما شفا می‌یابیم. همهٔ ما چون گوسفندان، گمراه شده بودیم، و هر یک از ما به راه خود رفته بود، اما خداوند تقصیر جميع ما را بر وی نهاد. (اشعیا 53: 5-6)
- ثمرهٔ مشقت جان خویش را خواهد دید و سیر خواهد شد. خادم پارسای من به معرفت خود سبب بسیاری را عادل خواهد گردانید، زیرا گناهان ایشان را بر خویشتن حمل خواهد کرد. (اشعیا 53: 11)

"در اینجا برخی پیشگویی‌ها دربارهٔ عیسی در عهد قدیم و صدها سال بعد در عیسی به انجام رسید.

- «و بر خاندان داوود و بر ساکنان اورشلیم روح فیض و دعا‌های ملتسمانه را خواهم ریخت، و بر من که نیزه‌ام زدند خواهند نگریست، و برای من مانند کسی که به جهت تنها فرزندش به سوگ نشیند، سوگواری خواهند کرد و همچون کسی که به جهت نخست‌زاده‌اش بگرید، به تلخی خواهند گریست. (زکریا 12: 10)
- اما یکی از سربازان نیزه‌ای به پهلو او فرو برد که در دم خون و آب از آن روان شد. (یوحنا 19: 34)
- اما تو، ای بیت‌لحمِ اِفْرآته، گرچه در میان طوایف یهودا کوچکی، از تو کسی برای من بیرون خواهد آمد که بر اسرائیل فرمانروایی خواهد کرد؛ طلوع او از قدیم و از ایام ازل بوده است. (میکاه 5: 2)
- چون عیسی در دوران هیرودیسی پادشاه، در بیت‌لحمِ یهودیه به دنیا آمد، هان چند مُغ از مشرق‌زمین به اورشلیم آمدند (متی 2: 1)
- ای دختر صَهبیون، بسیار شادی کن! و ای دختر اورشلیم، فریاد بلند سر ده! هان پادشاهت نزد تو می‌آید؛ او عادل و صاحب نجات است، فروتن و سوار بر الاغ، بر گُرهٔ الاغ. (زکریا 9: 9)

• آنان کره را نزد عیسی آوردند. سپس ردهای خود را بر آن افکندند و عیسی را بر آن نشانند. همچنان که عیسی پیش می‌راند، مردم ردهای خود را بر سر راه می‌گستردند. (لوقا 19 : 35 - 36)

• پشت خود را به آنان سپردم که مرا زدند، و رخسار خویش را به آنان که ریش مرا گندند؛ آری از رسوایی و آب دهان، روی خود را نپوشاندم. (ایشعیا 50 : 6)

• آنگاه بر صورت عیسی آب دهان انداخته، او را زدند. بعضی نیز به او سیلی زده، (مَتّی 26 : 67)

بسیاری از وقایع واقعی پیش از عیسی رخ داده‌اند. و در زیر برخی از وقایع زندگی یوسف آورده شده‌اند که نشان‌دهنده تحقق پیشگویی‌های مسیح هستند.

• این است تاریخچهٔ نسل یعقوب: یوسف که هفده سال داشت، با برادرانش گله را شبانی می‌کرد. آن جوان با پسران بلهه و پسران زلفه، همسران پدرش، به سر می‌برد. او از کارهای بد ایشان پدر را آگاه می‌ساخت. اسرائیل یوسف را بیش از همهٔ پسران دیگرش دوست می‌داشت، زیرا پسر ایام پیری او بود؛ و برایش پیراهنی فاخر تهیه کرد. اما چون برادران یوسف می‌دیدند پدرشان او را بیش از همهٔ برادرانش دوست می‌دارد، از یوسف نفرت داشتند و نمی‌توانستند با او به سلامتی سخن گویند. (پیدایش 37 : 2 - 4)

• جهان نمی‌تواند از شما متنفر باشد اما از من نفرت دارد، زیرا من شهادت می‌دهم که کارهایش بد است. (یوحنا 7 : 7)

• آنها او را از دور دیدند و پیش از آن که نزدیک ایشان بیاید، دسیسه کردند که او را بکشند. (پیدایش 37 : 18)

• صبح زود، همهٔ سران کاهنان و مشایخ گرد آمده، با هم شور کردند که عیسی را بکشند. (مَتّی 27 : 1)

• اما خدا مرا پیشاپیش شما فرستاد تا برای شما باقیماندگانی بر زمین نگاه دارد و به رهایی عظیم جانتان را زنده نگاه دارد. (پیدایش 45 : 7)

• و ما دیده‌ایم و شهادت می‌دهیم که پدر، پسر خود را فرستاده است تا نجات‌دهندهٔ جهان باشد. (یوحنا 4 : 14)

• چون نقدینهٔ سرزمین مصر و کنعان تمام شد، همهٔ مردم مصر نزد یوسف آمدند و گفتند: «ما را خوراک بده. چرا در برابر چشمانت بمیریم؛ زیرا نقدینهٔ ما تمام شده است.» (پیدایش 47 : 15)

• عیسی به آنها گفت: «نان حیات من هستم. (یوحنا 6 : 35)

3 1 . آدم و حوا

آدم و حوا سعی کردند برهنگی خود را بپوشانند (شرم گناهشان). به آنچه انجام دادند (اعمالشان). اما خداوند نشان داده است که فقط عطای او قابل قبول است.

- آنگاه چشمان هر دوی آنها باز شد و دریافتند که عریانند؛ پس برگهای انجیر به هم دوخته، لنگها برای خویشان ساختند. (پیدایش 3 : 7)
- یهوه خدا پیراهنهایی از پوست برای آدم و زنش ساخت و ایشان را پوشانید. (پیدایش 3 : 21)

در اینجا عبارات مشابهی وجود دارد که در مورد ناتوانی تلاش برای پوشاندن گناهان خود با اعمال یا "و رفتار نیک" خود صحبت می کند.

- از تارهای ایشان جامه حاصل نمی شود، و از صنعت خویش خود را نتوانند پوشانید.
- کارهای ایشان شیرانه است، و اعمال خشونت آمیز در دستهایشان! (اشعیا 59 : 6)
- هر که نافرمانیهای خود را بپوشاند، کامیاب نخواهد شد، اما هر که آنها را اعتراف کند و ترک نماید، رحمت خواهد یافت. (امثال 28 : 13)

اگر به گناهان خود اعتراف کنیم با درآوردن لباس های کثیفمان، سپس نزد عیسی می رویم، زیرا ردای عدالت او را دریافت خواهیم کرد.

- همه ما همچون شخص نجس شده ایم، و اعمال نیک ما جملگی همچون پارچه ای کثیف است! همگی ما مانند برگ پژمرده ایم، و گناهان ما همچون باد، ما را با خود می برد. (اشعیا 64 : 6)
- او بی درنگ عباي خود را به کناری انداخته، از جای برجست و نزد عیسی آمد. (مرفس 10 : 50)
- در خداوند شادی بسیار می کنم، و جان من در خدایم به وجد می آید؛ زیرا مرا به جامه نجات ملبس ساخته، و ردای عدالت به من پوشانیده است؛ همچون دامادی که سر خویش را به تاج کهنانت می آراید، و همچون عروسی که خویشان را به جواهر زینت می دهد. (اشعیا 61 : 10)
- هر سلاحی که بر ضد تو ساخته شود کارگر نخواهد افتاد، و هر زبانی را که در محاکمه بر ضد تو برخیزد، تکذیب خواهی کرد. این است میراث خادمان خداوند، و دفاع من از حقانیت ایشان؛ «این است فرموده خداوند. (اشعیا 54 : 17)

جامه های پلیدی پاره می شود و گناه در پیشگاه خداوند آشکار می شود. عدالت عیسی تنها جامه ای است که می تواند ماندگار شود.

- عدالت تو عدالتی است ابدی، و شریعت تو حق است. (مزمور 119 : 142)
- زیرا بید، ایشان را چون جامه خواهد زد، و کرم، ایشان را چون پشم خواهد خورد. اما عدالت من تا به ابد باقی خواهد ماند، و نجات من، نسل اندر نسل. « (اشعیا 51 : 8)
- «به هوش باشید، که چون دزد می آیم! خوشا به حال آن که بیدار می ماند و جامه اش را نگاه می دارد، مبادا عریان روانه شود و رسوای عالم گردد.» (مکاشفه 16 : 15)

اگر به کاری که انجام می دهیم نگاه کنیم، ممکن است فکر کنیم که نجات یافته ایم، اما ممکن است دریابیم که جامه عدالت عیسی را نداریم.

- «اما هنگامی که شاه برای دیدار با میهمانان وارد مجلس شد، مردی را دید که جامه عروسی بر تن نداشت. از او پرسید: "ای دوست، چگونه بدون جامه عروسی به اینجا آمدی؟" آن مرد پاسخی نداشت. آنگاه پادشاه خادمان خود را گفت: "دست و پایش را ببندید و او را به تاریکی بیرون بیندازید، جایی که گریه و دندان به دندان ساییدن خواهد بود." (متی 22 : 11 - 13)

4 . 1 قابیل و هابیل

قابیل حاصل کار خود را تقدیم کرد و رد شد. هابیل گوسفندی تقدیم کرد (نماد اعتماد به قربانی عیسی) و پذیرفته شد.

- و دیگر بار، برادر او هابیل را زایید. هابیل گله بان بود و قائن کشتگر زمین. پس از چندی، قائن هدیه ای از محصول زمین برای خداوند آورد. ولی هابیل از نخست زادگان گله خویش و از بهترین قسمت های آنها هدیه ای آورد. خداوند هابیل و هدیه او را منظور داشت، ولی قائن و هدیه اش را منظور نداشت. پس قائن بسیار خشمگین شد و دلریش گشت. آنگاه خداوند به قائن گفت: «از چه سبب خشمگینی و چرا دلریش گشته ای؟ اگر آنچه را که نیکوست انجام دهی، آیا پذیرفته نمی شوی؟ ولی اگر آنچه را که نیکوست انجام ندهی، بدان که گناه بر در به کمین نشسته و مشتاق توست، اما تو باید بر آن چیره شوی.» (پیدایش 4 : 2 - 7)

قابیل به کاری که کرد اعتماد کرد (به راه خود رفت)، زمین را کشت کرد و میوه (قربانی) کار خود را تقدیم کرد.

- چون به خانه خدا می‌روی، مراقب قدمهایت باش. زیرا نزدیک آمدن برای شنیدن بهتر است از تقدیم قربانی احمقان، زیرا نمی‌دانند کاری بد انجام می‌دهند. (جامعه 5 : 1)
 - اما شما شرارت را کاشتید، ظلم را درو کردید، و ثمره دروغ را خوردید، از آنجا که به راه خود اعتماد کردید و به کثرت پهلوانان خویش؛ (هوزیا 10 : 13)
 - پیش روی هر کس راهی هست که در نظرش درست می‌نماید، اما عاقبت به مرگ می‌انجامد. (امثال 16 : 25)
 - تمامی روز دستانم را دراز کردم به سوی قومی گردنکش، که در طریقهای نادرست گام برمی‌دارند، و توهمات خویش را پیروی می‌کنند؛ (اشعیا 65 : 2)
- اگر درست عمل کنیم (به راه خدا برویم) قطعاً پذیرفته می‌شویم و از زمین جدید رانده نمی‌شویم (همانطور که قابیل رانده شد).
- و اکنون تو ملعون هستی از زمینی که دهان خود را گشود تا خون برادرت را از دست تو دریافت کند. (پیدایش 4 : 11)
 - آنگاه به آنان که در سمت چپ او هستند خواهد گفت: "ای ملعونان، از من دور شوید و به آتش جاودانی روید که برای ابلیس و فرشتگان او آماده شده است، (متی 25 : 41)
 - عدالت شان هرگز جنبش نخواهند خورد، اما شیرین در سرزمین وعده باقی نخواهند ماند. (امثال 10 : 30)

5. 1 درس گرفتن از جدام

خدا اغلب موقعیت‌هایی را در کتاب مقدس گنجانده است این یک معنای نمادین و همچنین معنای تحت اللفظی دارد.

- من با انبیا سخن گفتم، رؤیایها را افزون ساختم، و به واسطه انبیا مثلها آوردم. (هوزیا 10 : 12)
- پسر کنیز به شیوه معمول بشری تولد یافت؛ اما تولد پسر زن آزاد، حاصل وعده بود. این را می‌توان تمثیل وار تلقی کرد: این دوزن، به دو عهد اشاره دارند. یکی از کوه سیناست، که فرزندان برای بندگی می‌زاید: او هاجر است. (غلاطیان 4 : 23 - 24)

از متن های زیر با جذام آشنا شدیم ، شخصاً ، لباس و خانه ، همچنین در مورد بیماری گناهان ما.

- 25 - کاهن آن را بیازماید. اگر موی که در لک است سفید شده باشد و لک عمیقتر از پوست به نظر آید، در آن صورت بیماری جذام در سوختگی بروز کرده است. کاهن باید او را نجس اعلام کند؛ این، بیماری جذام است. 46 - او تا زمانی که به این بیماری مبتلاست نجس خواهد ماند. او نجس است. باید تنها زندگی کند و مسکن او بیرون از اردوگاه باشد. (لاویان 13 : 25 - 46)
- «اگر جامه ای کپک بزند - خواه جامه پشمین و خواه کتانی، خواه در تار و خواه در پود کتانی یا پشمین، خواه در چرم و خواه در هر چه از چرم تهیه شده باشد - اگر کپک جامه یا چرم یا تار و پود یا هر چیز چرمی، به سبزی یا سرخی بزند، کپک زیان آور است و باید به کاهن نشان داده شود. کاهن باید کپک را بیازماید و شیء کپک زده را هفت روز جدا نگاه دارد. روز هفتم، بار دیگر کپک را بیازماید. اگر در جامه پخش شده باشد، خواه در تار و خواه در پود، و یا در چرم - به هر کاری که بیاید - در آن صورت، خوره است، و نجس. او باید جامه را با تمامی تار و پودش، خواه پشمی و خواه کتانی، و یا هر شیء چرمی دیگر را که کپک زده است بسوزاند، زیرا خوره است. آن را باید به آتش سوزانید. (لاویان 13 : 47 - 52)
- کاهن باید داخل شود و ملاحظه کند. اگر کپک در خانه پخش شده باشد، خانه مبتلا به خوره است، و نجس به شمار می آید. در آن صورت، باید خانه، یعنی سنگها و چوب و تمامی خاک آن را خراب کرده، بیرون از شهر به مکانی نجس ببرند. (لاویان 14 : 44 - 45)

در تمام متن های قبلی در مورد جذام، کاهنی که معاینه را انجام می دهد به طور نمادین خدای پسر، عیسی مسیح را نشان می دهد.

- پس چون کاهن اعظمی والامقام داریم که از آسمانها درگذشته است، یعنی عیسی پسر خدا، بیایید اعتراف خود را استوار نگاه داریم. (عبرانیان 4 : 14)
- در برابر خدا و مسیح عیسی که بر زندگان و مردگان داوری خواهد کرد، و نظر به ظهور او و پادشاهی اش، تو را مکلف می سازم که (۲ تیموتائوس 4 : 1)
- بلکه چون کسانی سخن می گوئیم که خدا بر آنها مهر تأیید زده و انجیل را بدیشان به امانت سپرده است. ما در پی خشنود ساختن مردم نیستیم، بلکه خشنودی خدایی را طالبیم که دلهای ما را می آزمايد. (۱ تسالونیکیان 2 : 4)

- آیا برای تان نیکو خواهد شد اگر شما را بیازماید؟ آیا می‌توانید او را فریب دهید، چنانکه انسانی را؟ به یقین شما را توییح خواهد کرد، اگر در نهان طرفداری کنید. آیا عظمت او شما را به هراس نمی‌افکند، و وحشت او بر شما مستولی نمی‌شود؟

(ایوب 13 : 9 - 11)

- آنگاه حَجَّی گفت: «اگر کسی که به سبب تماس با جنازه‌ای نجس شده است یکی از آن خوراکها را لمس کند، آیا آن خوراک نجس می‌شود؟» کاهنان در پاسخ گفتند: «آری، نجس می‌شود.» آنگاه حَجَّی در جواب گفت: «خداوند می‌فرماید، این قوم نیز چنین‌اند و این ملت نیز در نظر من بدین‌گونه‌اند، و عمل دست‌هایشان جملگی چنین است. هر هدیه‌ای که بدان‌جا می‌آورند، نجس است. (حَجَّی 2 : 13 - 14)

هشدار محبت آمیز خداوند

شماره 1: شخصی که به جذام خمیده بود، نجس اعلام شد و بیرون رانده شد تا به تنهایی در بیرون زندگی کند.

- شیران از شرارتِ خود سرنگون می‌شوند، اما عدالت شان را در مرگ نیز پناهی هست. (امثال 14 : 32)

- زیرا یقین بدانید که هیچ بی‌عفت یا ناپاک یا شهوت‌پرست، که همان بت‌پرست باشد، در پادشاهی مسیح و خدا نصیبی ندارد. مگذارید کسی شما را با سخنان پوچ بفریبد، زیرا به خاطر همین چیزهاست که غضب خدا بر سرکشان نازل می‌شود.

(اِفْسِسیان 5 : 5 - 6)

- اما هیچ چیز ناپاک و هیچ کس که مرتکب اعمال قبیح و فریبکاری شود، به هیچ روی وارد آن نخواهد شد، فقط کسانی که نامشان در دفتر حیاتِ بره نوشته شده است، بدان راه خواهند داشت. (مکاشفه 21 : 27)

هشدار محبت آمیز خداوند

شماره 2: جامه جذام زده نجس اعلام شد و در آتش سوخت.

- گنهکاران در صَهیون ترسانند، و لرزه بر تن منافقان افتاده است: «کیست از ما که بتواند در آتشِ سوزاننده منزل گزیند؟ و کیست از ما که بتواند در آتشگاه ابدی ساکن شود؟» (اِشعیا 33 : 14)

هشدار محبت آمیز خداوند

شماره 3: خانه ای که به جذام نشسته بود، نجس اعلام شد و ویران شد.

- وای بر آنان، زیرا که از من گریزان گشته‌اند! هلاکت بر ایشان باد، زیرا که بر من عصیان ورزیده‌اند. می‌خواستم آنان را فدیة دهم، اما علیه من دروغها گفتند. آنان از دل نزد من فریاد بر نمی‌آورند، بلکه در بسترهای خویش شیون می‌کنند؛ برای غله و شراب خود را زخمی می‌سازند، و بر من عصیان می‌ورزند. (هوزیا 7 : 13 - 14)
- پس خدا نیز تو را برای همیشه سرنگون خواهد کرد؛ تو را خواهد ربود و از خیمه‌ات بر خواهد کند، و تو را از زمین زندگان ریشه کن خواهد کرد. سیلا (مزمور 52 : 5)

این کلام از عهد جدید توضیح می‌دهد، عواقب آتش سوزی و نابودی و دوری از حضور خداوند.

- و شما را که رنج می‌برید با ما آرام بخشد. این زمانی واقع خواهد شد که خداوند عیسی همراه با فرشتگان نیرومند خویش با آتشی فروزان از آسمان ظهور کند. او خدانشناسان و نافرمانان به انجیل خداوند ما عیسی را کیفر خواهد داد. جزای ایشان /هلاکت ابدی از حضور خداوند و از جلال قدرت او خواهد بود، در آن روز که او می‌آید تا در مقدسین خود تمجید شود و در میان همه آنان که ایمان آورده‌اند، مایه شگفتی گردد. این شامل شما نیز خواهد بود، چرا که به شهادت ما ایمان آورده‌اید. (۲سالونیکیان 1 : 7 : 10)

از آنجایی که خداوند منشأ همه خوبی هاست، رانده شدن یا جدا شدن از حضور خدا، جدا شدن از آرامش است.

- اما خداوند می‌گوید: «شریران را سلامتی نیست.» (اشعیا 48 : 22)
- پاهایشان برای شرارت دوان است، و برای ریختن خون بی‌گناهان شتابانند! افکار ایشان شریرانه است، و هر کجا می‌روند، ویرانی و خرابی بر جای می‌گذارند. طریق صلح و سلامت را نمی‌شناسند، و در راههای ایشان عدالت جایی ندارد. راههای خویش را کج ساخته‌اند، و آن که در آنها گام زند روی سلامت نخواهد دید. (اشعیا 59 : 7 - 8)

ما امیدی به تظہیر خود نداریم، اما عیسی می‌تواند ما را از بیماری گناہانمان شفا دهد و ما را پاک کند.

- کیست که تواند گوید: «من دل خود را طاهر ساخته‌ام؛ من از گناہ خویش پاک شده‌ام»؟ (امثال 20 : 9)
 - کیست که از چیز نجس، چیز طاهر بیرون آورد؟ هیچ‌کس! (ایوب 14 : 4)
 - مردی جذامی نزد عیسی آمده، زانوزد و لابه‌کنان گفت: «اگر بخواهی، می‌توانی پاکم سازی.» عیسی با شفقت دست خود را دراز کرده، آن مرد را لمس نمود و گفت: «می‌خواهم، پاک شو!» در دم، جذام ترکش گفت و او پاک شد. (مرفس 1 : 40 - 42)
 - اما اگر در نور گام برداریم، چنانکه او در نور است، با یکدیگر رفاقت داریم و خون پسر او عیسی ما را از هر گناہ پاک می‌سازد. (ایوحنا 1 : 7)
- ما امیدی به اصلاح خود نداریم، اما عیسی می‌تواند ما را از انحراف ناشی از گناہانمان شفا دهد و ما را به راه درست ببرد
- من هرآنچه را که زیر آفتاب کرده می‌شود دیدم، و اینک جملگی بطالت است و در پی باد دویدن. کج را راست نتوان کرد، و آنچه را که نیست نتوان شمرد. (جامعه 1 : 14 - 15)
 - در آنجا زنی بود که روحی او را هجده سال علیل کرده بود. پشتش خمیده شده بود و به هیچ روی توان راست ایستادن نداشت. چون عیسی او را دید، نزد خود فرا خواند و فرمود: «ای زن، از ضعف خود خلاصی یافتی!» سپس بر او دست نهاد و او بی‌درنگ راست ایستاده، خدا را ستایش کرد. (لوقا 13 : 11 - 13)
 - ای خداوند، شفایم ده، که شفا خواهم یافت؛ نجاتم ده، که نجات خواهم یافت. زیرا تویی ستایش من. (ارمیا 17 : 14)
- ما هیچ امیدی نداریم که خود را از بردگی و اسارت گناہ رها کنیم، اما عیسی می‌تواند ما را آزاد کند.
- زیرا ما بندگانیم، اما خدایمان ما را در بندگی ترک نگفته است، بلکه محبت خویش را در نظر پادشاهان پارس بر ما ارزانی داشته و به ما جانی تازه بخشیده تا خانه خدایمان را بر پا کنیم و ویرانه‌های آن را مرمت نماییم، و ما را در یهودا و اورشلیم حفاظی امن بخشیده است. (عزرا 9:9)

- پس بنی اسرائیل را بگو: "من یهوه هستم و شما را از زیر یوغ بیگاری مصریان بیرون خواهم آورد. من شما را از بندگی ایشان رها خواهم کرد، و به بازوی افراشته و داوریهای عظیم شما را خواهم رهانید. (خروج 6:6)
 - پس اگر پسر شما را آزاد کند، براستی آزاد خواهید بود. (یوحنا 8 : 36)
 - زیرا در مسیح عیسی، قانونِ روحِ حیاتِ مرا از قانونِ گناه و مرگ آزاد کرد؛ (رومیان 8 : 2)
- ما ذاتاً قلب سخت و فریبنده ای داریم، اما عیسی می تواند قلب جدیدی به ما بدهد.
- هستند کسانی که در نظر خویش پاکند، حال آنکه از نجاست خود شسته نشده‌اند. (امثال 30 : 12)
 - نافرمانی در اعماق دل شریک بدو ندا می دهد؛ ترس خدا در چشمان او نیست. زیرا خویشتن را در نظر خود چندان تملق می گوید که از پی بردن به گناه خویش و بیزاری از آن ناتوان است! (مزمور 36 : 1 - 2)
 - به آنها گفت: «شما آن کسانی که خویشتن را به مردم عادل می نمایید، اما خدا از دلتان آگاه است. آنچه مردم ارج بسیارش نهند، در نظر خدا کراهت آور است! (لوقا 16 : 15)
 - دل از همه چیز فریبنده تر است، و بسیار بیمار؛ کیست که آن را بشناسد؟ «من، یهوه، کاوشگرِ دل و آزمایندهٔ افکارم؛ تا به هر کس بر حسب راههایش و بر وفق ثمرهٔ کارهایش سزا دهم.» (ارمیا 17 : 9 - 10)
 - خوشا به حال آن که عصیانِش آمرزیده شد، و گناهِش پوشانیده گردید. خوشا به حال آن که خداوند خطایی به حسابش نگذارد و در روحش فریبی نباشد. (مزمور 32 : 1-2)
 - آنگاه از سکونتگاه خود، آسمان، بشنو و بیامرز، و به هر کس که از دل او آگاهی، مطابق تمامی راههایش جزا ده، چراکه تو تنها عارفِ قلوبِ بنی آدمی، (۲تواریخ 6 : 30)
 - خدایا، دلی طاهر در من بیافرین، و روحی استوار در من تازه بساز. (مزمور 51 : 10)
 - آب پاک بر شما خواهم پاشید و طاهر خواهید شد. من شما را از همهٔ ناپاکیها و از همهٔ بت‌هایتان طاهر خواهم ساخت. و دلی تازه به شما خواهم بخشید و روحی تازه در اندرونتان خواهم نهاد و دل سنگی را از پیکر شما به در آورده، دلی گوشتین به شما خواهم داد. (حزقیال 36 : 25 - 26)

6 1. در نظر خدا، انسان‌ها دو دسته هستند:

از نظر خدا ما شریر هستیم (ما به آغوش قدرت خود اعتماد داریم) یا مقدسین صالح (ما به خدا توکل می‌کنیم)

- «او قدمهای سرسپردگان خود را پاس می‌دارد، اما شیران در تاریکی خاموش خواهند شد، زیرا انسان به نیروی خود چیره نخواهد گشت. (اسموئیل 2 : 9)
- زیرا بازوی شیران خواهد شکست، اما خداوند پشتیبان عدالت شان است. (مزمور 37 : 17)
- خداوند بازوی قدوسش را در برابر تمامی قومها برهنه کرده است و تمام کرانه‌های زمین نجات خدای ما را خواهند دید. (اشعیا 52 : 10)
- به بازوی خود قوم خویش را رهانیدی، فرزندان یعقوب و یوسف را. سیلا (مزمور 77 : 15)
- او دید که کسی نبود، و به شگفت آمد که شفاعت‌کننده‌ای وجود نداشت. پس بازوی خودش برای او نجات به ارمغان آورد، و عدالت وی، از او حمایت کرد. (اشعیا 59 : 16)
- عدالت من نزدیک شده، و نجات من در راه است؛ بازوی من قومها را دادرسی خواهد کرد. چشم امید سرزمینهای ساحلی به من است، و برای بازوی من انتظار می‌کشند. (اشعیا 51 : 5)

در نزد خداوند فقط دو نوع انسان وجود دارد: همچنین تنها دو نتیجه وجود دارد.

- پس آنان به مجازات جاودان داخل خواهند شد، اما پارسایان به حیات جاودان. « (متی 25 : 46)
- انتظار عدالت شان به شادی می‌انجامد، اما امید شیران بر باد می‌رود. طریق خداوند برای راستان قلعه مستحکم است، برای بدکاران، نابودی. (امثال 10 : 28 - 29)
- مرد بی‌عیب را ببین و مرد صالح را بنگر! زیرا سرانجام آن مرد، سلامتی خواهد بود. اما عاصیان جملگی هلاک خواهند شد، و شیران را سرانجامی نخواهد بود.
- نجات پارسایان از خداوند می‌رسد؛ اوست قلعه ایشان در زمان تنگی. خداوند ایشان را یاری می‌دهد و می‌رهاند؛ ایشان را از چنگ شیران رهایی می‌بخشد و نجات می‌دهد، زیرا که در او پناه می‌جویند. (مزمور 37 : 37 - 40)
- عدالت از تنگنا نجات داده می‌شود؛ شریر به جای او در آن فرو می‌افتد. (امثال 11 : 8)

- پسر انسان فرشتگان خود را خواهد فرستاد و آنها هر چه را که باعث گناه می‌شود و نیز تمام بدکاران را از پادشاهی او جمع خواهند کرد و آنها را در کوره آتش خواهند افکند، جایی که گریه و دندان به دندان ساییدن خواهد بود. آنگاه پارسایان در پادشاهی پدر خود، همچون خورشید خواهند درخشید. هر که گوش دارد، بشنود. (مَتی 13 : 41 - 43)

خدا مردم را دوست دارد و هرگز از دیدن مردم به جهنم لذت نمی‌برد زیرا آنها نزد او نیامده اند تا هدیه نجات را از او دریافت کنند.

- پاسخ عیسی چنین بود: «آمین، آمین، به شما می‌گویم که پسر از خود کاری نمی‌تواند کرد مگر کارهایی که می‌بیند پدرش انجام می‌دهد؛ زیرا هر چه پدر می‌کند، پسر نیز می‌کند. اما نمی‌خواهید نزد من آید تا حیات یابید. (یوحنا 5 : 19)
- به آنان بگو، خداوند یهوه چنین می‌گوید: به حیات خودم قسم که من از مرگ مرد شریر خوش نیستم، بلکه از اینکه شریر از راه خود بازگردد و زنده بماند. ای خاندان اسرائیل، بازگشت کنید! از راههای شیرانه خود بازگشت کنید، زیرا چرا بمیرید؟ (حزقیال 11 : 33)

- چون شاگردان او، یعقوب و یوحنا، این را دیدند، گفتند: «ای سرور ما، آیا می‌خواهی بگویم آتش از آسمان نازل شود و همه آنها را نابود کند [چنانکه ایلیا کرد]؟» اما عیسی روی گردانده، توبیخشان کرد. [و گفت: «شما نمی‌دانید از کدام روح هستید! زیرا پسر انسان نیامده تا جان مردم را هلاک کند بلکه تا نجات بخشد.»] سپس به دهکده‌ای دیگر رفتند. (لوقا 9 : 54 - 56)

همه ما با طبیعتی شریر به دنیا آمده ایم، اما می‌توانیم با اعتماد به عدالت عیسی عادل شویم (از نو متولد شویم).

- شیران از رحم منحرفند، و از بطن مادر، گمراه و دروغگو! (مزمور 58 : 3)
- براستی که تقصیرکار زاده شده‌ام، و گناهکار، از زمانی که مادرم به من آستن شد! (مزمور 51 : 5)
- عیسی در پاسخ گفت: «آمین، آمین، به تو می‌گویم، تا کسی از نو زاده نشود، نمی‌تواند پادشاهی خدا را ببیند.» (یوحنا 3:3)
- او کسی را که گناه را نشناخت، در راه ما گناه ساخت، تا ما در وی عدالت خدا شویم. (۲قرن‌تیا 5 : 21)
- اما اکنون جدا از شریعت، آن عدالت که از خداست به ظهور رسیده است، چنانکه شریعت و پیامبران بر آن گواهی می‌دهند. این عدالت که از خداست از راه ایمان به

عیسی مسیح است و نصیب همه کسانی می‌شود که ایمان می‌آورند. در این باره هیچ تفاوتی نیست. (رومیان 3 : 21 - 22)

همچنین تنها دو نوع «پدر» به معنای پیروی از یکی از آنها وجود دارد. اگر دوباره متولد شویم، خدا پدر ماست.

- عیسی به ایشان گفت: «اگر خدا پدر شما بود، مرا دوست می‌داشتید، زیرا من از جانب خدا آمده‌ام و اکنون در اینجا هستم. من از جانب خود نیامده‌ام، بلکه او مرا فرستاده است. از چه رو سخنان مرا در نمی‌یابید؟ از آن رو که نمی‌توانید کلام مرا بپذیرید. شما به پدرتان ابلیس تعلق دارید و در پی انجام خواسته‌های اوید. او از آغاز قاتل بود و با حقیقت نسبتی نداشت، زیرا هیچ حقیقتی در او نیست. هر گاه دروغ می‌گوید، از ذات خود می‌گوید؛ چرا که دروغگو و پدر همه دروغهاست. (یوحنا 8 : 42 - 44)

- با وی به فساد رفتار کردند؛ عیبها دارند و دیگر فرزندان او نیستند، بلکه نسلی منحرف و کج رفتارند. (تثنیه 32 : 5)

همچنین فقط دو نوع اعتماد وجود دارد، چه به کارهای خود اعتماد کنیم و چه به کارهای خدا اعتماد کنیم.

- خداوند چنین می‌فرماید: «ملعون باد آن که بر انسان توکل کند، و بشرِ خاکی را قوت خویش سازد، و دلش از خداوند برگردد. او همچون بوته‌ای در بیابان خواهد بود که روی سعادت نخواهد دید. او در مکانهای خشک بیابان ساکن خواهد بود، بر زمین شوره‌زار غیرمسکون. (ارمیا 17 : 5 - 6)

- «اما مبارک است آن که بر خداوند توکل کند، و اعتمادش بر او باشد. او همچون درختی نشانده در کنار آب خواهد بود، که ریشه‌های خویش را به جانب نهر می‌گستراند؛ چون موسم گرما فرا رسد، هراسان نخواهد شد، و برگهایش همیشه سبز خواهد ماند؛ در خشکسالی نیز نگران نخواهد بود، و از ثمر آوردن باز نخواهد ایستاد.» (ارمیا 17 : 7 - 8)

- فرزندان او را به هلاکت خواهم رساند. آنگاه همه کلیساها خواهند دانست که من کاوشگر دلها و افکارم و به هر یک از شما بر حسب اعمالش پاداش خواهم داد. (مکاشفه 2 : 23)

- آن که پسر را دارد، حیات دارد و آن که پسر خدا را ندارد از حیات برخوردار نیست. (یوحنا 5 : 12)

7 1 . درک نیازمندی ما.

ما باید همه چیزی که داریم را ترک کنیم، به این دلیل که متوجه شده‌ایم که این امر به اعمال ما مرتبط نیست، و ما هیچ اعمال خوبی نداریم، و تنها عیسی خوب و عادل است.

- بنابراین، به خواست یا تلاش انسان بستگی ندارد، بلکه به خدایی بستگی دارد که رحم می‌کند. (رومیان 9 : 16)
- چون عیسی به راه افتاد، مردی دوان دوان آمده، در برابرش زانو زد و پرسید: «استاد نیکو، چه کنم تا وارث حیات ابدی شوم؟» عیسی پاسخ داد: «چرا مرا نیکو می‌خوانی؟ هیچ کس نیکو نیست جز خدا فقط. احکام را می‌دانی: "قتل مکن، زنا مکن، دزدی مکن، شهادت دروغ مده، فریبکاری مکن، پدر و مادر خود را گرامی دار." « آن مرد در پاسخ گفت: «استاد، همه اینها را از کودکی به جا آورده‌ام.» عیسی به او نگرینسته، محبتش کرد و گفت: «تو را یک چیز کم است؛ برو آنچه داری بفروش و بهایش را به تنگدستان بده که در آسمان گنج خواهی داشت. آنگاه بیا و از من پیروی کن.» مرد از این سخن نومید شد و اندوهگین از آنجا رفت، زیرا ثروت بسیار داشت. (مرقس 10 :
- به همین سان، هیچ‌یک از شما نیز تا از تمام دارایی خود دست نشوید، شاگرد من نتواند بود. (لوقا 14 : 33)

عیسی به او گفت: «تو یک چیز کم داری.» تنها چیزی که مهم است این است که نام ما در دفتر حیات از طریق اعتماد ما به عیسی. نوشته شده

- آنگاه تخت بزرگ و سفیدی دیدم، و کسی را که بر آن نشسته بود. آسمان و زمین از حضور او می‌گریختند و جایی برای آنها نبود. و مردگان را دیدم، چه خرد و چه بزرگ، که در برابر تخت ایستاده بودند. و دفترها گشوده شد. دفتری دیگر نیز گشوده شد که دفتر حیات است. مردگان بر حسب اعمالشان، مطابق با آنچه که در آن دفترها نوشته شده بود، داوری شدند. و هر که نامش در دفتر حیات نوشته نشده بود، به دریاچه آتش افکنده شد. (مکاشفه 20 : 11 - 12 - 15)

حمل صلیب یعنی مرگ غرور ما انکار این که ما چیز خوبی برای ارائه داریم و از آن آزار نمی‌یابیم.

- آنگاه جماعت را با شاگردان خود فرا خواند و به آنان گفت: «اگر کسی بخواهد مرا پیروی کند، باید خود را انکار کرده، صلیب خویش برگیرد و از پی من بیاید. (مرقس 8 : 34)

- ای برادران، اگر من هنوز ختنه را موعظه می‌کردم، چرا دیگر آزار می‌دیدم؟ زیرا در آن صورت، ناخوشایندی صلیب از میان می‌رفت. (غلاطیان 5 : 11)
 - آن که باید مقدس شمارید، خداوند لشکرها است؛ اوست که باید از او بترسید، و اوست که باید از او در هراس باشید. او برای شما مکان مقدس خواهد بود، اما برای هر دو خاندان اسرائیل، سنگی که سبب لغزش شود و صخره‌ای که موجب سقوط گردد، و برای ساکنان اورشلیم دام و تله خواهد بود. (اشعیا 8 : 13 - 14)
 - خوشا به حال کسی که به سبب من نلغزد. « (متی 11 : 6)
- نجات خدا برای همه در دسترس است، اما تنها در صورتی می‌توانیم آن را دریافت کنیم که نیاز خود را بشناسیم، نزد او بیاییم و ایمان داشته باشیم.
- او خود کفاره گناهان ما است، و نه گناهان ما فقط، بلکه گناهان تمامی جهان نیز. (ایوحنا 2:2)
 - زیرا فیض خدا به ظهور رسیده است، فیضی که همگان را نجات بخش است (تیتوس 2 : 11)
 - که ما امید خویش را بر خدای زنده نهاده‌ایم که نجات‌دهنده جمله آدمیان، بخصوص مؤمنان است؛ و برای همین نیز زحمت می‌کشیم و جدّ و جهد می‌کنیم. (تیموتائوس 4 : 10)
- اگر نیاز مبرم خود را به عنوان گناهکاران تشخیص دهیم و به عیسی ایمان بیاوریم، او را برای نجات فرا خواهیم خواند.
- زیرا او نیازمند را هنگامی که فریاد برمی‌کشد، رهایی می‌بخشد، و ستم‌دیده را، و کسی را که یابوری ندارد. بر بینوا و نیازمند ترحم می‌کند، و جان نیازمندان را نجات می‌بخشد. (مزمور 72 : 12-13)
 - این سخن درخور اعتماد و پذیرش کامل است که مسیح عیسی به جهان آمد تا گناهکاران را نجات بخشد، که من بزرگترین آنهایم. از همین رو، بر من رحم شد تا مسیح عیسی صبر بی‌پایان خود را نسبت به من که بزرگترین گناهکاران بودم، نشان دهد، تا نمونه‌ای باشم برای جمله آنان که از این پس به او ایمان آورده، حیات جاویدان خواهند یافت. (تیموتائوس 1 : 15 - 16)
 - و بدون ایمان ممکن نیست بتوان خدا را خشنود ساخت، زیرا هر که به او نزدیک می‌شود، باید ایمان داشته باشد که او هست و جویندگان خود را پاداش می‌دهد. (عبرانیان 11 : 6)

- زیرا میان یهود و یونانی تفاوتی نیست، چرا که همان خداوند، خداوند همه است و همه کسانی را که او را می خوانند، به فراوانی برکت می دهد. زیرا «هر که نام خداوند را بخواند، نجات خواهد یافت.» (رومیان 10 : 12 - 13)

اگر بفهمیم که گرفتار گناه هستیم و به عیسی ایمان بیاوریم، ما نزد او خواهیم آمد تا ما را شفا دهد و به این ترتیب نخواهیم مرد.

- چون عیسی این را شنید، گفت: «بیمارانند که به طبیب نیاز دارند، نه تندرستان. بروید و مفهوم این کلام را درک کنید که "رحمت را می پسندم، نه قربانی را." زیرا من نیامده ام تا عدالت شان بلکه تا گناهکاران را دعوت کنم.» (متی 9 : 12 - 13)
- و اما من گفتم: «خداوند، مرا فیض عطا فرما؛ جان مرا شفا ده، زیرا بر تو گناه ورزیده ام.» (مزمور 41 : 4)

اگر بفهمیم که از نظر عدالت فقیر هستیم و تشنه و گرسنه و عدالت خدا هستیم، در ملکوت خدا می خندیم و شادی می کنیم.

- خوشا به حال گرسنگان و تشنگان عدالت، زیرا آنان سیر خواهند شد. (متی 5 : 6)
- آنگاه عیسی بر شاگردانش نظر افکند و گفت: «خوشا به حال شما که فقیرید، زیرا پادشاهی خدا از آن شماست. خوشا به حال شما که اکنون گرسنه اید، زیرا سیر خواهید شد. خوشا به حال شما که اکنون گریانید، زیرا خواهید خندید. (لوقا 6 : 20 - 21)
- برادران عزیز، گوش فرا دهید! مگر خدا فقیران این جهان را برنگزیده تا در ایمان دولتمند باشند و پادشاهی ای را به میراث یابند که او به دوستداران خود وعده فرموده است؟ (یعقوب 2 : 5)
- 46 - مریم در پاسخ گفت: «جان من خداوند را تمجید می کند 47 - و روحم در نجات دهنده ام خدا، به وجد می آید، 49 - زیرا آن قادر که نامش قدوس است، کارهای عظیم برایم کرده است. 53 - گرسنگان را به چیزهای نیکو سیر کرده اما دولتمندان را تهی دست روانه ساخته است. (لوقا 1 : 46 - 47 - 49 - 53)
- این مسکین فریاد برآورد و خداوند صدایش را شنید و او را از همه تنگیهایش نجات بخشید. (مزمور 34 : 6)
- گرسنه و بسیار تشنه، جانشان در اندرونشان کاهیده شد. آنگاه در تنگی خویش نزد خداوند فریاد برآوردند، و ایشان را از تنگیهایشان رهایی بخشید. آنان را از راهی راست هدایت کرد، تا به شهری مسکون درآمدند. پس خداوند را به سبب محبتش سپاس

- گویند، به جهت کارهای شگفت‌انگیزش برای بنی آدم. زیرا که جان آرزومند را سیر می‌گرداند و جان گرسنه را به چیزهای نیکو پر می‌سازد. (مزمور 107 : 5 - 9)
- جماعت تو در آن ساکن شدند، و در نیکویات، خدایا، تهیدستان را روزی رساندی. (مزمور 68 : 10)

با این حال، اگر به "ثروت" خود اعتماد کنیم (ما معتقدیم که از نظر خوبی غنی هستیم)، در نهایت متوجه خواهیم شد که "ثروت" ما واقعاً بی ارزش است.

- «اما وای بر شما که دولت‌مندید، زیرا تسلی خود را یافته‌اید. وای بر شما که اکنون سیرید، زیرا گرسنه خواهید شد. وای بر شما که اکنون خندانید، زیرا ماتم خواهید کرد و زاری خواهید نمود. (لوقا 6 : 24 - 25)
- آن که بر ثروت خویش توکل کند، سقوط خواهد کرد، اما عدالت شان چون برگ سبز خواهند شکفت. (امثال 11 : 28)
- «هان، این است کسی که خدا را قلعهٔ خویش ساخت، بلکه بر ثروت کلان خود توکل کرد و در ویرانگری خویش نیرومند شد!» (مزمور 52 : 7)
- آری، از آنجا که به دسترنج و گنجهای خویش توکل داری، تو نیز گرفتار خواهی آمد؛ و کِموش با کاهنان و صاحب‌منصبانش جملگی به تبعید خواهند رفت. (اِرمیا 48 : 7)
- و اما شما ای ثروتمندان، زاری و شیون کنید، زیرا مصیبت‌ها در انتظارتان است. ثروت شما تباه شده و جامه‌هایتان را بید خورده است! (یعقوب 5 : 1 - 2)
- یکی با وجود بی‌چیزی تظاهر به دولت‌مندی می‌کند؛ دیگری با ثروتی عظیم تظاهر به فقر! (امثال 13 : 7)

8. 1 . نجات خدا در دسترس همه است.

نجات خدا در دسترس ماست هر چقدر هم که کارهایی که انجام داده ایم زشت باشد. این اراده خداست که ما را نجات داد.

- زیرا از انجیل سرافکننده نیستم، چرا که قدرت خداست برای نجات هر کس که ایمان آورد، نخست یهود و سپس یونانی. زیرا در انجیل، آن عادل که از خداست به ظهور می‌رسد، که از آغاز تا به انجام بر پایهٔ ایمان است. چنانکه نوشته شده است: «عادل به ایمان زیست خواهد کرد.» (رومیان 1 : 16 - 17)
- و هر که نام خداوند را بخواند، رهایی خواهد یافت؛ زیرا بر کوه صَهیون و در اورشلیم رهایی‌یافتگانی خواهند بود، همان‌گونه که خداوند فرموده، و در میان بازماندگان، کسانی که خداوند ایشان را فرا خوانده است. (یوئیل 2 : 32)

- خداوند جان خادمان خود را فدیة می‌دهد؛ هر که به وی پناه بَرَد، هرگز محکوم نخواهد شد. (مزمور 34 : 22)
 - خداوند، تو نیکو و آمرزنده‌ای، و سرشار از محبت نسبت به همهٔ آنان که تو را می‌خوانند! (مزمور 86 : 5)
 - اما من خدا را می‌خوانم، و خداوند مرا نجات می‌دهد. (مزمور 55 : 16)
 - روح و عروس می‌گویند: «بیا!» هر آن که می‌شنود بگوید: «بیا!» هر که تشنه است بیاید؛ و هر که طالب است، از آب حیات به‌رایگان بگیرد. (مکاشفه 22 : 17)
 - برخلاف گمان برخی، خداوند در انجام وعده‌اش تأخیر نمی‌ورزد، بلکه با شما بردبار است، چه نمی‌خواهد کسی هلاک شود بلکه می‌خواهد همگان به توبه گرایند. (۲ پطرس 3 : 9)
 - چرا که این نیکو و پسندیدهٔ نجات‌دهندهٔ ما خداست که می‌خواهد همگان نجات یابند و به معرفت حقیقت نایل گردند. (۱ تیموتائوس 2 : 3 - 4)
- حقیقت این است که هر گناهی در نظر خداوند زشت است، اما اگر به سوی او روی آوریم، او ما را می‌بخشد. تنها گناهی که خدا نمی‌تواند ببخشد کفرگویی به روح القدس است، یعنی با سرپیچی از فرمان او مبنی بر ایمان آوردن به عیسی در تمام زندگی، خدا را دروغگو خواند.
- «آمین، به شما می‌گویم که تمام گناهان انسان و هر کفری که بگوید آمرزیده می‌شود؛ اما هر که به روح القدس کفر گوید، هرگز آمرزیده نخواهد شد، بلکه مجرم به گناهی ابدی است.» (مَرْقُس 3 : 28 - 29)
 - با این همه، باز گناه ورزیدند و به عجایب او ایمان نیاوردند! (مزمور 78 : 32)
 - اما اکنون بر مبنای نوشته‌های انبیا مکشوف گردیده و به حکم خدای سرمدی، به جهت اطاعت ایمان، به همهٔ قومها شناسانیده شده است - (رومیان 16 : 26)
 - و این است حکم او که به نام پسرش عیسی مسیح ایمان بیاوریم و یکدیگر را محبت کنیم، چنانکه به ما امر فرمود. (ایوحنا 3 : 23)
 - و می‌گفت: «زمان به کمال رسیده و پادشاهی خدا نزدیک شده است. توبه کنید و به این خبر خوش ایمان آورید.» (مَرْقُس 1 : 15)
 - هر که به پسر خدا ایمان دارد، این شهادت را در خود دارد. اما آن که شهادت خدا را باور نمی‌کند، او را دروغگو شمرده است، زیرا شهادتی را که خدا دربارهٔ پسر خود داده، نپذیرفته است. و آن شهادت این است که خدا به ما حیات ابدی بخشیده، و این حیات در پسر اوست. (ایوحنا 5 : 10 - 11)

- ولی اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او که امین و عادل است، گناهان ما را می‌آمزد و از هر نادرستی پاکمان می‌سازد. اگر بگوییم گناه نکرده‌ایم، او را دروغگو جلوه می‌دهیم و کلام او در ما جایی ندارد. (ایوحنا 1 : 9 - 10)
- آن که به پسر ایمان دارد، حیات ابدی دارد؛ اما آن که از پسر اطاعت نمی‌کند، حیات را نخواهد دید، بلکه خشم خدا بر او برقرار می‌ماند. «(یوحنا 3 : 36)

احساس گناه یا ناراحتی در مورد گناهانمان، یا به گناهان خود اعتراف کنیم، یا اصلاح گناهانمان نمی‌تواند ما را نجات دهد.

- چون یهودا، تسلیم‌کننده‌ او، دید که عیسی را محکوم کرده‌اند، از کرده خود پشیمان شد و سی سکه نقره را به سران کاهنان و مشایخ بازگردانید و گفت: «گناه کردم و باعث ریختن خون بی‌گناهی شدم.» اما آنان پاسخ دادند: «ما را چه؟ خود دانی!» آنگاه یهودا سکه‌ها را در معبد بر زمین ریخت و بیرون رفته، خود را حلق‌آویز کرد. (متی 27 : 3 - 5)

- چون اندوهی که برای خدا باشد، موجب توبه می‌شود، که به نجات می‌انجامد و پشیمانی ندارد. اما اندوهی که برای دنیاست، مرگ به بار می‌آورد. (۲قرن‌تیان 7 : 10)

توبه واقعی به معنای اعتراف به گناه و روی آوردن به راه خدا برای ایمان (اعتماد) به عیسی مسیح است.

- خداوند یهوه می‌فرماید: آیا براستی من از مردن شخص شریر خشنود می‌شوم؟ نه! بلکه از اینکه او از راههای خود بازگشت کند و زنده بماند. (حزقیال 18 : 23)
- خداوند می‌فرماید: «با این حال، حتی همین الان با تمامی دل خود، و با روزه و گریه و ماتم، نزد من بازگشت کنید؛ (یوئیل 2 : 12)
- راه خود را به خداوند بسپار، و بر او توکل کن، که او عمل خواهد کرد. (مزمور 37 : 5)
- سپس، ذهن ایشان را روشن ساخت تا بتوانند کتب مقدس را درک کنند. و به ایشان گفت: «نوشته شده است که مسیح رنج خواهد کشید و در روز سوم از مردگان بر خواهد خاست، و به نام او توبه و آمرزش گناهان به همه قومها موعظه خواهد شد و شروع آن از اورشلیم خواهد بود. (لوقا 24 : 45 - 47)

خبر خوب ساده است: کاری که ما انجام می‌دهیم به هیچ وجه نمی‌تواند به دست آورد یا مستحق رستگاری است، و خداوند در محبت خود، با نیکی و عمل خود، نجات کاملی را برای ما فراهم کرده است. برای نجات، فقط باید به گناهان خود اعتراف کنیم، به عیسی ایمان

بیاوریم که برای گناهان ما مرد و از مردگان برخاست، و او را برای هدیه کاملاً رایگان نجاتش بخوانیم.

• **خدایا، بر حسب محبت خود مرا فیض عطا فرما! بر حسب رحمت بیکران خویش نافرمانیهایم را محو ساز. مرا از تقصیرم به تمامی شستشو ده، و از گناهم مرا طاهر کن! زیرا من از نافرمانیهای خویش آگاهم، و گناهم همیشه در نظر من است. (مزمور 51 : 1 - 3)**

• **سپس، ایشان را بیرون آورد و پرسید: «ای سروران، چه کنم تا نجات یابم؟» پاسخ دادند: «به خداوند عیسی مسیح ایمان آور که تو و اهل خانهات نجات خواهید یافت.» (اعمال 16 : 30 - 31)**

• **که اگر به زبان خود اعتراف کنی «عیسی خداوند است» و در دل خود ایمان داشته باشی که خدا او را از مردگان برخیزانید، نجات خواهی یافت. (رومیان 10 : 9)**

• **حال اگر شما با همه بدسیرتی‌تان، می‌دانید که باید به فرزندان خود هدایای نیکو بدهید، چقدر بیشتر پدر شما که در آسمان است به آنان که از او بخواهند، هدایای نیکو خواهد بخشید. (متی 7 : 11)**

اگر واقعاً ایمان داشته باشیم، از هر گناه و شرمی رهایی یافته ایم. به همین دلیل است که ما شادی زیادی داریم!

- **«همه از خرد و بزرگ مرا خواهند شناخت، از آن رو که تقصیر ایشان را خواهم آمرزید و گناهشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.» (ارمیا 31 : 34)**
- **به اندازه‌ای که مشرق از مغرب دور است به همان اندازه نیز نافرمانیهای ما را از ما دور کرده است. (مزمور 103 : 12)**
- **چنانکه کتاب می‌گوید: «هر که بر او توکل کند، سرافکنده نشود.» (رومیان 10 : 11)**
- **پس اکنون برای آنان که در مسیح عیسی هستند، دیگر هیچ محکومیتی نیست، (رومیان 8 : 1)**
- **شما گرچه او را ندیده‌اید، دوستش می‌دارید؛ و گرچه اکنون او را نمی‌بینید، به وی ایمان دارید و از شادمانی وصف‌ناپذیر و پر جلال آکنده‌اید، زیرا غایت ایمان خویش یعنی نجات جانهایتان را می‌یابید. (اپطرس 1 : 8 - 9)**

از آنجایی که خداوند همه اختیارات را دارد و همه چیز را می‌داند، بسیار مهم است که وقت خود را صرف یادگیری آنچه در کتابش به ما گفته است اختصاص دهیم. یادگیری کلام خدا به ما کمک می‌کند او را بهتر بشناسیم، به رشدمان کمک می‌کند، و به ما کمک می‌کند از آموزه‌های نادرست اجتناب کنیم.

- من در وعده تو شادی می کنم همچون کسی که غنیمت فراوان یافته باشد!
(مزمور 119 : 162)
 - از فرمان لبان او دور نگشته ام؛ سخنان دهانش را بیش از رزق خود ذخیره کرده ام.
(ایوب 23 : 12)
 - عیسی به ایشان فرمود: «آیا گمراه نیستید، از آن رو که نه از کتب مقدس آگاهید و نه از قدرت خدا؟ (مرقس 12 : 24)
 - گامهای مرا در کلام خود استوار فرما، تا هیچ بدی بر من تسلط نیابد.
(مزمور 119 : 133)
 - و همچون نوزادگان، مشتاق شیر خالص روحانی باشید تا به مدد آن برای نجات نمو کنید، (ا پطرس 2:2)
- بهترین منبع برای تفسیر کتاب مقدس خود کتاب مقدس است. همچنین، روح القدس که در هر ایماندار واقعی ساکن است، می تواند مستقیماً معنای کلام او را به ما بیاموزد.
- اما آن مدافع، یعنی روح القدس، که پدر او را به نام من می فرستد، او همه چیز را به شما خواهد آموخت و هرآنچه من به شما گفتم، به یادتان خواهد آورد.
(یوحنا 14 : 26)
 - اما درباره شما باید بگویم آن مسح که از او یافته اید، در شما می ماند و نیازی ندارید کسی به شما تعلیم دهد، بلکه مسح او درباره همه چیز به شما تعلیم می دهد. آن مسح، حقیقی است، نه دروغین. پس همان گونه که به شما تعلیم داده است، در او بمانید. (ا یوحنا 2 : 27)
 - اگر از شما کسی بی بهره از حکمت است، درخواست کند از خدایی که سخاوتمندانه و بدون ملامت به همه عطا می کند، و به وی عطا خواهد شد. (یعقوب 1 : 5)
 - خدایش او را تعلیم می دهد، و طریق درست را بدو می آموزد. (اشعیا 28 : 26)